

Vsem našim bralcem in naročnikom želimo srečno nova leto 1967

I 4936

Poština plačana v gotovini

Cena 50 par (50 S din)

Cerknica, 1. januarja 1967

Leto VI. St. 1

glas NOTRANJSKE

GLASILLO SZDL OBČINE CERKNICA

Novoletni intervju s Francem Kavčičem, predsednikom občine Cerknica

Med vsakdanjostjo, potrebami in možnostmi

Je pač tako, da ljudje — vselej razpeti med skrbmi vsakdanjosti potrebami in možnostmi — nehitro pozabljamo na vse tisto, kar je že bilo uresničeno in po čemer smo hrepneli lani, predlanskim; pozabljamo zato, ker se nam po naših občutkih nekako prepočasi uresničujejo še neizpolnjeni upi... Vseeno pa smo ponosni, ko naši rojaki ali pa ljudje, ki le pored koma zaidejo v našo občino, zaledeni strmijo in se vprašajo: »Ja, kdaj in kako ste vse to zmožili?«

Tistega, kar je očitno, pa ni treba še posebej dokazovati z učenimi analizami in drugimi podatki. Nič čudnega torej, če sva se s tovarišem Francem Kavčičem, cerknikiškim županom, kot ga imenujejo v vsakdanjem jeziku, zlahka sporazumela za tak novoletni momenek, ki bi mlin brez preveč padobnega naštevanja števil. O tem, kaj vse se je novega dogodilo zadnje leto v naši občini in kaj naj bi predvsem postorili v letu, ki ga začenjam.

»Nad čim ste bili letos najbolj zadovoljni?«, se je glasilo prvo vprašanje.

»Saj se nisva zmenila, da bi me že s prvim vprašanjem spravili v zadrgo,« se v šali huduje predsednik Kavčič. »Veliko je tega, nad čemer sem bil letos zadovoljen. Začel pa bi s tem, da smo letos vendar enkrat dobili cestno povezavo s Slovenijo... Hočem reči, da je asfaltni trak zavil tudi na Notranjsko, čeprav je res, da je zima prekrižala nekaj načrtov in bo priključek na magistralo Ljubljana-Trst dokončan šele spomladi. Tudi cesto od Starega trga do Loža smo asfaltirali. Tako nam za prihodnje leto ostaja naloga, da bi asfaltirali še cesto od Grahovega do Loža. Občutek imam, da bomo tiste milijone, kolikor znaša naša udeležba, nekeko izvrtili...«

PO ASFALTU SKOZI NASO OBČINO DO MORJA

»Ko že govorim o cesti, ki je tudi Notranjem odprla pot v svet, bi nekaj rad posebej poudaril,« nadaljuje tovariš Kavčič. »Pomen te ceste je namreč že zdaj velik. Še večji bo takrat, ko bo zgrajena nova cesta od Gorice do Ljubljane. Tisto pravo vlogo, ki jo cesta skozi našo občino zaslubi, pa bomo uresničili takrat, če jo bomo speljali do — morja. Z občinom Čabar in Delnice v sosednji Hrvaški smo že navezali stike, da bi se dogovorili o skupnih prizadevanjih, kako naj to zamisel tudi realiziramo. Gre namreč za to, da je sedanja cesta proti Reki slaba in močno obremenjena, Reka kot pristan-

ško mesto pa tudi izven glavnih turističnih sezon pomeni hudo prometno grlo. Misliš pa moramo tudi na turiste, ki neradi dvakrat vozijo po isti poti. Če bi cesto od Planine skozi Cerknico in Lož speljali do morja, iztekala pa naj bi se pri Cerknici, bi na zadovoljstvo motoriziranih nomadov in nas občanov odpadle skoraj vse sedanje težave. V pol ure bi na primer turist iz Crikvenice

lahko prišel v alpski svet Risnjaka, kjer so imenitne možnosti za hribolazce, lovce in ribiče. Pol ure več pa bi potreboval, da bi na primer drugič v istem dnevu lovsko srečo poskusil na našem Snežniku ali da bi se za slovo od naše domovine okopal v Cerkniškem jezeru, kjer bi ribiči in lov-

čeprov včasih mislimo druže, standard vseeno narašča. Nismo sicer podatkov o številu na novo kupljenih radio-aparatih, televizorjih in pralnih strojih. Kakor pa se neverjetno sliši, je bilo letos v občini na novo registriranih kar 122 osebnih avtomobilov (vseh je 394), 20 tovornjakov (od skupno 41), 45 motornih koles (vseh je 236) in še 8 drugih vozil. Med novimi osebnimi avtomobili je še najmanj fičkov, vedno več pa najnovnejših modelov zahodnih in vzhodnih avtomobilskih tovarn. Registrirana so bila zvezne NOVA vozila.

Sicer pa je v občini že 1231 voznikov motornih vozil. Od tega je letos opravilo šoferski izpit 123 občanov, ki pa so v poprej trikrat prejkušili svoje znanje pred izpitno komisijo preden so prišli do želenega dokumenta. V teh podatkih niso upoštevani vozniki mopedov.

ci dodatno spet prišli na svoj račun. Ražen vsega drugega pa bi bila nova cesta približno 30 kilometrov krajsa od sedanja, čeprav

b si vjugala skozi malone nedotaknjeno naravo, ki nam in sodom na Hrvaškem pohaja neštetno možnosti za razvoj turizma. Ne smemo namreč pozabiti, da je človek hitro naveličan vedno istih obrazov, kadar je na doppstu; razvjejana cestna mreža mu omogoča, da vidi in doživi tudi tisto, o čemur morda še slutil ni.«

NIČ VEĆ POTOV ZA GRADBENA DOVOLJENJA

Prav ima predsednik Kavčič, kdo takole razvija svoje misli o novi cesti. Turizem bi v naši občini moral dobiti večjo vložavo; cesta do Plafine proti Cerknici in naprej bi bila prvi pogoj, da popotniki na štirih kolesih zavzemajo tudi naše področje, med naše naravne lepote in zanimivosti. Večno pa, da se je še vsakdo, rad vrnil, kadar je le sprišel med nas...

Medtem ko sam pri sebi razmišjam, se je tovariš Kavčič že odločil, kaj bi med letosnjimi dosegki postavil na drugo mesto. Takole pravi:

»Se pred novo gradbeno sezono sprejet generalni urbanistični načrt naše občine. Res je, da bo

za zdaj podrobno obdelal le večje centre v občini, tako Cerknico, Starštrg z Ložem in Rakom. Ampak res je tudi to, da bo vsak občan, ki bo želel graditi na urbano urejenem področju na enem in istem mestu že v nekaj dneh potem, ko bo prosil za lokacijo in gradbeno dovoljenje, lahko dobil vse potrebne dokumente. Po

(Nadaljevanje na 3. strani)

Predsednik občine tov. Kavčič nas je obiskal med sejo uredniškega odbora, ki so se je udeležili tudi nekateri sodelavci — dopisniki Glasa Notranjske

Pogumno v novo leto

Po nepisanem pravilu, ki je postal že tradicija ob pričetku novega leta znova merimo koliko smo zrasli, kaj smo storili, kje smo in kam nas vodijo pota.

V novem letu ne pišemo več zgolj zvenečih besed, odpadli so pogosti laki iz naših prazničnih zdravnic, da je skoznje kakor tudi druge, prodrlo naše življenje, ne belo ne črno, marveč življenje, kakršno je, polno skrbi in veselja, polno slutenj in neveri, utvar in trdne vere v futrišnji dan.

Za nami je leto dni, v katerih smo med spremjanjem družbenih odnosov odigrinali zaveso naših slabosti in po njih krepko udarili. To smo storili v ozračju ne več lažne romantike, marveč v golem realizmu in zato, ne da bi bili jezni, ker smo se znašli na brezpotju ali iz politične potrebe, marveč smo to delali iz potreb družbe, da bi se utrdila na samoupravnih temeljih od dna do vrha in to dosledno, na kar najmočnejši materialni osnovi. To smo delali v preteklem letu in bomo v novem letu, vendar ne brez naporov in odstranjevanja številnih ovir. Ta prodor na prednih idej v preteklem letu, ki je slonel na dobrih samoupravnih odnosih je bil že možen zato, ker so se v njem zbrali najnaprednejši revolucionarji naše družbe, še bolj pa zato, ker vsebujejo resničen interes delovnih ljudi v socialistični skupnosti, ki mora biti in ki tudi bo realiziran. To gotovo ni stvar enega dneva, ne preprosta, ne lahka. To obeta napore in občasne težave.

Gospodarska in družbenia reforma, ki je globoko pretresla našo družbo, kakor jo je, mimogrede rečeno, tudi vsako drugo revolucionarno dejanje, bo imela zelo važne posledice. Veličina trenutka, v katerem živimo, je v tem, da v vsakem dnevu, ki mine, v vsaki odločitvi, sporu in dilemi odkrivamo zares napredno, za kar se bomo borili in opuščamo tisto, kar se je preživilo.

To, kar pravimo, gotovo ni izlet v svet utvar, daljnja težnja, o kateri je treba samo govoriti. To je naš današnji in jutrišnji dan, ki zahteva vse to organizirano delo zavestnih in discipliniranih ljudi demokratične socialistične skupnosti, v kateri beseda demokracija ni težnja, marveč vsakdanja stvar, ki se je in ki se bo vse globlje razvijala v odnosu do delovnega človeka, da bo lahko ne samo povedal, kaj misli, marveč tudi dejansko odločal o družbenih nalogah.

Danimir Mazi

Cerkniško jezero je spet zalilo polja. O tem nam je tudi pripovedoval župan...

Pogovarjali smo se o Glasu Notranjske

Te dni je Občinski odbor socialistične zveze v Cerknici organiziral s predstavniki samoupravnih organov ter nekaterimi vodilnimi uslužbenci delovnih kolektivov naše občine razgovor o občinskem glaslu Glasu Notranjske.

Osnovni namen razgovora je bil predvsem ta, da so se udeleženci pogovorili o dobrih in slabih lastnostih lista, po ponovnem devetmesečnem izhajjanju. Če razprava na kratko povzamemo, potem so si bili udeleženci pogovorila o občinskem glaslu edini, da je Glas Notranjske v devetmesečnem izhajjanju skoraj v celoti zadovoljil in dosegel svoj namen. To je, kar se da najbolj objektivno informirati občane o najaktualnejših dogodkih v občini. Posebej so udeleženci razgovora poudarili, da je Glas Notranjske v tem letu, bodisi po kvalitetnem pisanju in po tehničnem urejanju neprimerno boljši, kot pa je bil v prejšnjih letih.

Seveda pa je mimo pohvalnih besed o Glasu Notranjske, bila izrečena tudi marsikata kritična pripomba glede dosedanja dela uredniškega odbora. Zlasti so bile umestne pripombe, da Glas Notranjske še vse premalo kritično obravnavala najrazličnejše deformacije v družbenem življenu cerkniške občine in negativne pojave v delovnih kolektivih naše občine. Zelo spodbudna je

bila tudi pripomba, da Glas Notranjske vse premalo kritično obravnavala delo organov na občinski skupščini, zlasti pa delo posameznih svetov pri občinski skupščini.

Najbolj pereč problem, ki so ga obravnavali predstavniki samoupravnih organov in vodilnimi uslužbenci delovnih kolektivov naše občine pa je nedvomno finansiranje izhajanja Glasu Notranjske. Po tem kar smo lahko slišali od udeležencev razgovora finansiranja Glasu Notranjske še zdaj ni urejeno. Ni urejeno zlasti zavoljo tega, ker niso vse delovne organizacije, med njimi zlasti Kovinoplastika iz Loža pri Starem trgu pristale na sofinanciranje lista. Predsednik delavskoga sveta Kovinoplastike je obširno obrazložil, zakaj njihov kolektiv ni pristal na sofinanciranje glasila. Iz njegovih besed lahko povzamemo, da zavoljo varčevanja, ki so ga v kolektivu uvedli že letos, še bolj pa ga bodo po njegovih besedah uveljavili prihodnje leto. Predstavniki Kovinoplastike pa so povedali, da so pripravljeni Glasu Notranjske v vsakem primeru pomagati tudi finančno, toda le v obliku raznih reklamnih oglasov. To pa je po mnenju drugih udeležencev razgovora, dokaj nestabilen vir dohodkov za urejanje in izdajanje Glasu Notranjske.

Nedvomno pa bo treba v prihodnje, to je že v naslednjem letu tudi pri občinski skupščini doseči, da bo tudi ona namenila za finansiranje Glasu Notranjske del stalnih sredstev iz občinskega proračuna. Po precej živahnem razpravi so udeleženci razgovora dali tudi zanimivo pobudo, da bi Glas Notranjske razširili tudi na sednjo logaško in morda celo na idrijsko občino. V zvezi s tem so sprejeli tudi sklep, da se je treba o tem čimprej pogovoriti s predstavniki obeh sosednjih občin, najprej pa seveda s predstavniki logaške občine, ki je kot smo že slišali zelo zainteresirana, da bi Glas Notranjske pisal tudi o njihovih problemih. S tem, če bi Glas Notranjske razširili še na logaško občino bi se tudi precej zmizali stroški izhajanja, ker bi se naklada od sedanjih 3.200 izvodov prav gotovo dvignila na 6.000 izvodov. Tedaj pa bi Glas Notranjske lahko tiskali že na rotacijskem stroju, kar bi tudi pomnilo precešnje zmanjšanje stroškov.

In slednjič naj zapišemo še to, da so udeleženci razgovora, ki so se tokrat udeležili zares polnoštivalno, izrazili željo, da bi se o našem glasilu letno vsaj dvakrat takole pogovarjali, če ne morda večkrat.

M. Živkovič

V preteklem mesecu smo zopet prejeli veliko število pisem naših rojakov, ki se radi spominjajo svoje domovine. Nekatera pisma bomo zopet, kot v preteklih številkah, objavili.

JOHAN ZALAR, 833 N. st. Clair st. Painesville, Ohio 44077, USA nam piše: Cenjeni urednik Glasu Notranjske! Prejel sem že nekaj izvodov časopisa, ki mi je zelo všeč. Zal mi je, da se nisem z vami seznanil že, ko sva bila z ženo na obisku v starji domovini in sicer v Otavah nad Begunjami. Večkrat sva obiskala tudi sorodnike v Cerknici. Kakor razumem, stane naročina 1 dolar. Pošiljam pa vam 5 dolarjev, to je za 5 izvodov, ker se hočejo moji prijatelji, ki so tudi iz naših krajev, naročiti na časopis in sicer: J. Mohorčič, 6280 Taylor rd., Painesville, Ohio 44077, USA, Frances Pillar, 619.2 nd st. Fairport Harbor, Ohio 44077, USA, Ana Švigel, 214 Vine st. Fairport Harbor, Ohio 44077, USA, Joseph Branisel, 741 Hine Ave Painesville, Ohio 44077, USA. Hvala in iskren pozdrav

JOHN ZALAR

JOŽE GODEŠA, Byng Ave Kapskating, Ontario, Canada nam piše:

Dragi prijatelji! Gotovo se Vamo bo čudno zdelo, da se Vam oglašam iz Canade. Sprejel sem tri izvode Glasu Notranjske, ki jih rad berem. Pošiljam Vam pet dollarjev za naročino lista, zato Vas lepo prosim, da mi časopis še naprej pošiljate.

Pozdravljeni vsi skupaj pri Glasu Notranjske
JOŽE in NEŽKA GODEŠA

FRANCKA URBAS, Camden on Gauly, Bot. 159 W. Va. 26208, USA. Cenjeni uredništvo! Sprejemam Vaš časopis, ki ga zelo rada berem, zato prosim, da mi ga še naprej pošiljate. Obenem prilagam denar za naročino.

S spoštovanjem pozdravljam
FRANCKA URBAS

ŽNIDARŠIČ MARIJA, 402 Fra- se Ave, Barberton, Ohio, 44203 USA se nam ponovno oglaša s pri- jaznim pismom.

Sporočam Vam, da Glas Notranjske redno dobivam in ga z veseljem takoj preberem. Prijetno sem bila presenečena, ko sem brala v novemborskem listu v stolpcu naših rojakov moje pi- semce. Ko govorim z znanci, mi povedo, da radi berejo cerkniške novice in slike so tudi zelo lepe.

Prilagam Vam en dolar za trud in podporo listu.

Uredniškemu odboru in Cerkni- canom želim srečno Novo leto.

MARIČKA ŽNIDARŠIČ

ANNA SLABE, 15320, Lucknow Ave, Cleveland, Ohio, 44118, USA, nam piše:

Cenjeni uredništvo Glasu Notranjske! Sporočam Vam, da sem dobila v moje začudenje že tri časopise iz Notranjske, ki se mi zelo dopade. Kadar čitam, so moje misli v Sloveniji in se spominjam moje mladosti, vendar takrat ni bilo tako lepo, ker smo bili revni. Pred štirimi leti sem bila pri Vas, pa se je vse predugačilo. Ne morete verjeti, kako zelo lepo je bilo po 42. letih stopiti na slovensko zemljo. Veste, tote mi občutimo, ko smo odsotni toliko časa. Ker se mi list dopade, Vam pošiljam naročino za dve leti in sicer za mene za Zojo Pe- truška, 1404 E. 52, St. Cleveland, Ohio 44103, USA. En dolar pa je za podporo listu. Zelim Vam srečno Novo leto.

ANNA SLABE

VALENTIN MLAČAR, La Lanuelle, Beauvais France nam piše:

Dragi uredništvo! Dobii sem dve številki Glasu Notranjske, kateri se mi zelo dopade, zato Vas prosim, da mi ga še naprej po- šiljate. Tako dobim stalne novice iz našega lepega kraja Loža in enako naše Notranjske. Naročino Vam bom poslal na našem denarju, obenem Vas lepo pozdravljam celo uredništvo Notranjske in želim uspešno Novo leto.

VALENTIN MLAČAR

FRANCE VIDRIH, 15215, Rt. 166, Chardon, Ohio, 44024 pa piše:

Tovariš urednik! Prav lepa vam hvala, da ste mi poslali list Glasu Notranjske, ki opisuje Cerknico, ker sem od tam doma in sicer po domače Cibov France. V Ameriki sem od 1920. leta, doma sem bil v tem času že dvakrat in mogoče pridem zopet drugo leto, takrat se bomo osebno spoznali. Voščim za Novo leto Vam in drugim po- znam v Cerknici, posebej pa mojem bratu Jožetu, njegovi družini in Ivanji Vidrihi.

FRANCE VIDRIH

Vsem rojakom v tujini želimo srečno, zdravo in zadovoljno novo leto 1967

Uredništvo

Pisma uredništvu

Tovariš urednik!

Na začetku svojega pisma želim poudariti, da se po rojstnih in rodbinskih podatkih ne morem imeti za prebivalca Notranjske. Bolj pravilno bi bilo, če bi nekdo dejal, da mi je vseč zato, ker je po svoje zelo lepa, mnogim odmaknjena ali celo nepoznana, kljub temu, da se nahaja v okolici Ljubljane.

Mnogokrat sem iskal razlog za to, pa sem si na kraju dejal, da nosi del krvide morda tudi tisk. To pa zaradi tega, ker dnevno časopisje objavlja večinoma gradivo in novice iz neposrednih okolic sedeža uredništva, čeprav je mnogokrat poudarjeno, da smo Slovenci majhen narod, da naklada časopisov zaradi tega ne more biti velika. (Po mojem mnenju bi morali vse svoje sile upreti v en centralni slovenski dnevnik...) Rad prebiram Dolenski list. Odkar so prenehale Kočevske novice, ne vedoč, da izhaja Glas Notranjske, sem si mislil, da bo Notranjska tako postala le še bolj neznama. To pa zaradi tega, ker tudi Dolenski list ne posveča preveč pozornosti — razen drobnih novic — delu Notranjske.

Bil sem presenečen nad Glasom Notranjske, ko sem te dni dobil v roke št. 9 — za 28. november 1966. Vse v njem se mi dopade — kvalitetna tisk in lepota slik še posebno, urejenost, problematika, katero obravnavata, stik z ljudmi, napotki o mladini itd. Poleg tega se vidi, da uredništvo išče čim več stikov tudi z ljudmi, ki že desetletja odhajajo v širini sveta, katerim pa vendar ostane domač svet lep in če nič drugega, si vedno želi nazaj — vsaj še umre.

Ko sem tako prelistaval Glas Notranjske, se mi je nehotno porodila misel, da je pač sodobno, da imamo Gorico in Novo Gorico, Vzhodno in Zahodno Nemčijo, Južno in Severno Korejo, dva Vietnama in podobno. Zdi pa se mi, če sem prav obvezan, tudi dve Notranjski. Ze v navadi je, da delijo občinske meje in tu ne po mojem mnenju začne naša moči drobiti. Tisk s podobnim naslovom, ne glede na to, kateri organ ima težko materialnih možnosti, naj zbere-

okoli sebe Notranjce, ne samo tiste iz Cerknice, saj imajo vse enake cilje in želje, mar ne? Pa preberimo to, za mene prvo številko! Razčaranje! Pošaljal bom še prejšnje številke, mora sem sodil prenaglo?

Ne mislim, da bi bilo prav, da bi nekdo ponovno delil ta malo košček naše lepe slovenske zemlje na Gorenjsko, Dolensko, Primorsko, Štajersko, Notranjsko ali pa se na Korosko, Belo Krajino, itd., toda, ali je zaradi občinskih mej tudi »Anketa Glasu Notranjske« izvršena le na tleh cerkniške komune in ali je zaradi okrajnih mej v časopisu »Delo« Notranjska »priključena« k »Ljubljani z okolico«. Ali se po vsem tem vaše, sicer zelo lepo urejeno glasilo, ne bi moglo imenovati »Glas Cerknice z okolico«? Vsaj turisti bi bili na ta način dobro orientirani. Ako se nameni na Cerkniško jezero,

take in podobne misli mi roje po glavi ves čas, ko prebiram omenjeno številko. Tako zopet naletim na pisanje »...mnenja smo, da je prav, če se sleherni občan dobro informira o naših turističnih lepotah (verjetno se misli na občano Cerknico in turistične lepote občine Cerknica, a ne tudi Notranjca in turističnih lepot Notranjske, katere glasilo je »Glas Notranjske«) in ker vam lahko povem, da mi je blizu »zeleni bratovščina« in sem bral cene za odstrel divjadi, vas zaupno vprašam: »Ali cena trofeje kosmatanca drži tudi, če dobi odrešilni strelna ribniki strani?«

Potem berem še »Mačehov-

ske odnose«, kjer je napisano Cerknico, izdajanje le tega povzdig za slovenski narod in ne le za občano Cerknico, domovina je ljubezna in topla, da je skratka »Glas Notranjske« pisana beseda za naš slovenski narod.

Ako me lahko prepričate, da skušate obljudbiti, da se boste trudili (eno in drugo je nepotrebna fraza) in ugodili takim željam, sem prepričan, da bo list kot tak vsebinsko zanimiv, lepo tiskan in tehnično lep dosegel večjo podporo pri širšem krogu bralcov in s tem opravičil svoj namen. To tudi iskreno želim.

TOVARIŠ UREDNIK!

Zrimšek Anton in Avsec Janez, ki služiva vojaški rok v VP 6381-1 v Strunici pozdravljata vas in uredništvo in želiva vam in vsem občanom srečno novo leto.

Prosiva vas, da bi nam pošljali »Glas Notranjske« na naš naslov, ker si želiva novic iz domačega kraja.

POPRAVEK

V našem uredništvu se je oglasil Franc Žnidaršič iz Cerknice in nam povedal, da pisimo, ki smo ga objavili v rubriki »Pisma uredništvu« v prejšnji številki, ni on napisal in ne podpisal in da si je po vsej verjetnosti nekdo drug izposodil njegovo ime. Tovarišu Francu Žnidaršiču se s tem opravičujemo, toda moramo pripomniti, da uredništvo ne more pri številnih dopisih ugotavljati, ali so podpisani res avtorji dopisov ali ne. Kaže, da bomo morali odslej paziti tudi na to. Anonimnemu piscu pa naj povemo, da ni pokazal prav nobenega junaštva s tem, da je pod svoja mnenja podpisal drugega. Ali se je česa bal ali karkoli je vmes, razlogov za tako početje ni imel.

Udeleženci sestanka v Cerknici med razpravo o razširilvi Glasa Notranjske

Med vsakdanjostjo, potrebami in možnostmi

(Nadaljevanje s 1. strani)

želji bo lahko dobil tudi načrte. Kdor pa želi graditi drugje, pa bo moral čakati malo dlje, čeprav spet ne tako dolgo kot doslej. S to novitetom v našem delu namreč želimo poudariti pomembnost urbanistične politike pri razvoju naselij v naši občini in pri čemer smo doslej bili brez prave moči, ker niti sami nismo imeli potrebnih dokumentacij. S tem pa praktično odpadejo vzroki za morebitne črne gradnje, k čemur so bili ljudje doslej marsikdaj prisiljeni, ker tudi po zelo dolgem čakanju niso mogli priti do potrebnih dovoljenj.«

»Kritika občanov je torej zalegla?«

»Ja, seveda je, ampak lepo prsim, nikar teh stvari ne poenostavljajte! Priprava urbanističnega programa in podrobnih načrtov zahteva določeno strokovno pot in tudi veliko časa. Če bi bili ljudje o vsem tem podrobno obveščeni, ne bi bilo take kritike na račun počasnosti občinske uprave. Rekel bi, da odborniki niso v celoti izpolnili svojega poslanstva, saj so bili z vsem na tekočem. Občanom in volivcem, ki so jih izvolili, pa tega niso zmeraj vedali, čeprav bi morali in čeprav te zadeve posegajo na eno tistih področij, ki občane najbolj zanimajo.«

INFORMIRAN OBČAN LAHKO POMAGA PRI OBLIKOVANJU SKUPNE POLITIKE

»Sploh pa mislim, da bi se pri informiranju občanov poleg klasičnih oblik morali bolj posluževati tudi naj sodobnejših oblik obveščanja,« nadaljuje tovariš Kavčič. Naše občinsko glasilo GLAS NOTRANSKE lahko pri tem veliko pomaga. Menim, da je dolžnost občinske skupščine, da podpre tudi finančno in na vse ostale možne načine nadaljnje izhajanje našega časopisa, kajti le dobro informiran občan lahko sodeluje in pomaga pri oblikovanju skupne politike, skupne skrbi za nadaljnji razvoj in procvit naše občine!«

(Naj nam tovariš predsednik ne zameri, če ga bomo morda že kmalu spomnili na njegovo obljubo, op. uredništva Glasu Notranjske.)

OB JEZERU IN OKOLI NJEGA

Ni koliko smo že slišali zamisli o nadaljnji usodi edinstvenega jezera na svetu, našega Cerkniškega jezera. Zdaj, ko smo spoznali da se pri uresničevanju konkretnih načrtov lahko opremo le na lastne sile, lahko zapisemo nekaj več o tem. Predsednik naše občine meni:

»Ko gre leta mimo si štejem v prijetno dolžnost, da lahko povem, da je že izdelana vsa potrebnih dokumentacija v zvezi z ojezertvijo Cerkniškega jezera, pri čemer nam je veliko pomagalo tudi Sklad Borisa Kidriča. Že v naslednjem letu začenjamamo z realizacijo projektov. Zamašili bomo vse ponore, jezeru pa odprli nov odtok z zatvornicami, ki bodo zgrajene na območju Velike in Male Karlovice. Del svojega fenomena — presihanja bo jezero kljub temu še obdržalo, saj se bo jezerska gladina še gibala, vendar do ničle le vsakih pet do šest let enkrat, pač v najbolj sušnih letih. Tako namreč napovedujejo strokovnjaki. Za uresničitev tega projekta pa bomo potrebovali vsega 56 milijonov \$ din, kar je kaplja v jezero (če lahko malo zlorabim podobno ljudske izročilo!), kajti vsi dosedanjí projekti za ekonomsko izkorisčanje jezera biterjali najmanj eno in največ pet milijard starših dinarjev, preden bi se sploh začel vračati denar. Z ojezertvijo pa bomo ustvarili osnovne pogoje, da bi lahko začeli z izgradnjo turističnih objektov, ki bi bili stalno uporabni in domala neodvisni od muhavosti

narave. Denar za to pa je mogoče postopoma vlagati, se pa hitro vraca! Dodal bi samo še to-le: v ómenjenih 56 milijonih ni všet denar za odkup zemljišč, ki bodo poplavljena. Zainteresiranim kmetom je občina pripravljena nuditi druga, za kmetiško proizvodnjo neprimerno bolj ugodna zemljišča, sicer pa odkupiti njihov svet. Vsiljevati ne mislimo ničesar. Ljudje naj se sami odločijo, kaj bi raje imeli.«

Vprašanja JUTRIŠNIH DNI

Včasih mislimo, da samo posmanjanje sredstev zavira uresničevanje načrtov in predvidevanj. Ampak letos se je na primer zgodilo, da smo v občini imeli denar za ureditev asfaltiranih parkirnih prostorov za motorna vozila, pa ga nismo porabili. Zakaj ne? Tudi kanalizacijskega in podzemnega električnega omrežja namreč še nimamo urejenega, pa bi zato res bilo nesmiselno, če bi parkirne prostore uredili in asfaltirali, pa jih spet razkopal, ko bi kopali nove kanale in jarke za polaganje kablov. Z novimi urbanističnimi programi in načrti podzemeljskih instalacij bo tudi to urejeno. In ko bo urejeno, nihče ne bo več mogel parkirati svojega avtomobila kakor se mu bo zdelo, ampak takoj, kot je to treba storiti, da zaradi tega ne trpi ta zunanji videz in prometna varnost nekega kraja. Pa še prav bo to prišlo, kadar bomo iskali prostor za naše konjičke v bolj prometnem kraju, na primer v Ljubljani!

No, res je tudi to, da ob obilju vsakdanjega dela človek zagreši tudi kakšno nerodnost. Tudi občinska uprava je grešila. Tovariš Kavčič pripoveduje:

»Dopustili smo, da se je podrl avtomobilom pri pobiranju prometnega davka od prodanega lesa. Ko so nam pri GG Postojna nekoga dne rekli, da pravzaprav ni njihova naloga, da bi za nas pobirali ta davek in prav so imeli, ko so to rekli, se nismo dovolj hitro zganili, oziroma pomenili o drugi, tudi ugodni rešitvi. Zdaj pa imamo sitnosti. Kmet nikoli ni protestiral, ko so mu GG Postojna odtegnili davek in izplačali samo tisto, kar je čisto njegovo! Ampak zdaj, ko mu izplačajo v bruto znesku, denar lepo vzame, mi pa potem izterjevalca pošiljamo za njim... Tako še zdaj ni-

Ko vas pot pripelje do Uncase zglasite v gostilni ROGELJ.

Dobro boste postreženi.

Obenem čestitamo gostom in občanom srečno leto 1967

ROGELJ NA UNCU

Del assortimenta pohištva za izvoz v ZDA

sмо uspeli izterjati dobrih 30 milijonov dinarjev... Denar pa je več kot kravo potreben. Med drugim smo tudi zaradi trenutnega izpada iz tega vira proračunskih dohodkov samo do polovice izpolnili obveznosti, ki jih imamo do šol druge stopnje. Skratka: to je izkušnja več, kako ne smemo delati!«

Drugače pa je še veliko vprašanj jutrišnjega dne, ki odganjajo spanec vsem nam, pa tudi našemu županu. Dogovoriti se bo treba, na kakšen način zbrati 400 milijonov, kolikor bi postopoma, v razdobju petih let, potrebovali za obnovu vodovoda v Cerknici in na Raketu. Potem je vprašanje, kje dobiti več denarja za potrebe šolstva, kajti tudi ob idealnem funkcioniranju občinske uprave ga bo še vedno raje premalo kot preveč...«

Pa kaj bi še našteval, saj vemo, kaj nas še teži, mar ni tako?

Za to ne potrebujemo števil, kakor je tudi predsednik naše občine tovariš Franc Kavčič skoraj brez njih lahko spregovoril o nekaterih izmed mnogih zadev, ki smo jih letos vendarje uspeli uredit.

Vendar ljudje smo in ostajamo — ljudje... Ob letu bodo izrečene podobne besede, toda o novih, drugačnih željah, oziroma problemih. Ne samo zato, ker si vslej voščimo vso srečo v Novem letu, ampak in predvsem za to, ker se trudimo za uresničevanje naših želja, ker vemo, da moramo iti in da tudi lahko gremo s časom naprej.

Torej:

SREČNO V NOVEM LETU 1967!

Milan Govekar

Pavla Strifot dela v lakirnici Tovarne pohištva Martinjak (Kombinat Brest) — »Zaslužim čez 60.000 \$ din na mesec, nam je povedala

Brestove prodajne perspektive za 1967. leto

- Ne bo prvič povedano, da je BREST Cerknica eden največjih jugoslovanskih proizvajalcev pohištva za izvoz. Tako je zaključil tudi 1966 leto. Povečanje obsega proizvodnje, pa je omogočilo, da so tudi domači potrošniki prejeli BRESTOVE pohištvene izdelke v večji količini kot pretekla leta. Zanimanje za izdelke je vse in vse večje, saj so že v oktobru in novembru napravljeni zaključki za več sto tisoč dolarskih poslov za ZDA, Francijo itd.

Kaj obsega BRESTOV prodajni program? Ta ni ozek, saj register izdelkov, ki so živi poleg žaganege lesa, zabojev, ladijskega poda, ivernih plošč in ognja odpornih azberest plošč kaže, da ima samo tovarna pohištva v Cerknici kar 51 vrst izvedenik, TP Martinjak pa kar 64 vrst izvedenik, katerih število še raste. Skupaj je v počitnici kar 115 izvedenik pohištva, ki pa se še naprej delijo v celo vrsto najrazličnejših končav, dočkov, tapet, stekla in podobno. Pohištvo je že od nekdaj modelni artikel, zlasti to velja za svetovno tržišče, posebej pa še za ZDA. Ker je prav tovarna pohištva

ljev in drugega drobnega pohištva. Jasno je, da, če bi sedeli doma in čakali, kdaj bo od kje prišel, teh uspehov ne bi dosegli. Neposredni stiki, uspešne razstave doma in v svetu odpirajo najboljše pogoje za tako sodelovanje.

Razen ameriškega tržišča je nujno omeniti še BRESTOV delež v Franciji, Nemčiji in delno v vzhodnih državah, saj v ZSSR že skoraj 10 let izvažamo določeno količino pisalnih miz. Lahko je še naštetí države, kjer najdemo BRESTOV izdelek. Res, prava svetovna trgovina. V skladišču često najdeš pripravljene oboje za vse strani sveta, ta za ZDA, ta za Švico, ta za ZSSR in tako naprej. Človek bi rekel, saj se govori samo o izvozu. Pa ni tako. Uveljavitev z radio in TV vittoriam, METKAMI, kavči, FLORIDO, stoli Sardan na domačem tržišču je tako velika, da povzroča stalno skrb, kako zadovoljiti potrošnika. Pojdite in videli boste, da ne samo na Notranjskem, temveč po vsej Jugoslaviji najdete v hišah BRESTOV izdelek. Stoli Sardan je malodane ponarodel stol sedanje dobe, saj ga najdete prav povsod. Isto je z drugimi izdelki. In še nekaj je treba podčrtati, kar se tiče domačega trga. Kvaliteta, ki zadovoljuje potrošnika v Franciji, Nemčiji itd. je namenjena tudi domačemu potrošniku. Mnogokrat pravijo, da ni tako — vsak, ki dela v tovarnah BRESTA, pa lahko potrdi, da gre enako blago iz enega kupa zdaj za izvoz, zdaj za potrošnika nekje v Jugoslaviji. In takoj je prav. Škoda je le v tem, da je zaradi zadrževanja formiranja prostih cen prav kvalitetna proizvodnja pohištva najbolj prizadeta.

● Standardna kvaliteta in soliden servis ustvarjata dobrom ime ne samo pri tistem kupcu, ki mu blago dobavlja, ampak se razširi tudi do ostalih kupcev, ki spoznajo dobavitelja v vsej njegovi solidnosti.

● Stalna in neprekinita obdelava svetovnih tržišč preko lastnih nastopov, kakor tudi predstavnikov izvoznih podjetij.

● Kvaliteta ne zadovoljuje samo enega potrošnika, dober glas o izdelku omogoča, da promet raste, s tem pa tudi velikost proizvodnih serij.

Lahko bi naštel še vrsto vzrokov, kako je mogel BREST prav v zadnjem letu prodreti do kupcev Chicaga in drugih mest v ZDA, ki so bili vrsto let zainteresirani za sodelovanje. In danes — prišli smo do tesnega, lahko rečemo kooperacijskega sodelovanja z ameriškimi tovarnami pohištva, tako glede delitve assortimenta, kot vloge pri montaži in kompletirjanju izdelkov. Pri tem niso misljene samo jedilne garniture, tu gre tudi za vrsto foto-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Občinski sindikalni svet je spregovoril o gospodarjenju in izkoriščanju kapacitet

Konec meseca novembra je bila v Cerknici sejta občinskega sindikalnega sveta, ki je bila posvečena predvsem obravnavi dosegelih rezultatov gospodarstva v občini v prvih devetih mesecih leta in izkoriščanju kapacitet naših proizvodnih organizacij. Iz razprave je bilo moč sklepati, da je reforma že pognaла korenine v vseh gospodarskih organizacijah, na kar kažejo predvsem slabši rezultati ekonomičnosti nasproti lanskemu istemu obdobja. To pa je esmerilo člane občinskega sindikalnega sveta obravnavo izkoriščenosti kapacitet naših gospodarskih organizacij. Na osnovi analize izkoriščanja kapacitet v občini Cerknica, ki je bila izdelana po sklepu predsednika ObSS, se da že samo s primerjava zasedenosti kapacitet po izmenah z republiškim početjem ugotovili naslednje:

Slovenska industrija je imela v letu 1964 v I. izmeni 65% zaposlenih, v II. izmeni 26% in v III. izmeni 9% zaposlenih, medtem ko manjša poprečja po izmenah v naših preizvodnih podjetjih v letu 1966: v I. izmeni 60%, v II. izmeni 26,5% in v III. izmeni 1% zaposlenih!

Pri tem je važno poudariti, da so podatki o izmenah v republiškem poprečju prikazani za leto 1964 in, da so se do danes razmere prav gotovo spremene v prid II. in III. izmeni, kar pomeni, da so podatki v naših preizvodnih dejavnosti še toliko bolj neugodni.

Baten Bresta so vsa ostala podjetja glede na tako primerjavo izkoriščanja kapacitet letosnje leta pod republiškim poprečjem iz leta 1964.

Seveda navedena primerjava izkoriščanja kapacitet ni najboljša, vendar naša podjetja nimajo neke metodologije, po kateri bi se dalo ugotoviti realno stopnjo izkoriščenosti kapacitet.

Značilnost, ki jo odkriva analiza izkoriščanja kapacitet, je v tem, da so kapacite boljje izkoriščene predvsem v večjih podjetjih (npr. Brest in Kovinoplastika), na kar vplivajo predvsem naslednji faktorji: raziskost tržišča, število strokovnega kadra in modernejša industrijska proizvodnja. To pa terja več kooperantskih odnosov, specializacij in tudi integracij.

Člani občinskega sindikalnega sveta so bili mnjenja, da bi bilo napak, če bi se vmešavali v strokovne rešitve tega problema, hodeči pa, da hitreje naraščajo predvsem realni osebni dohodki v skladu s produktivnostjo dela in zaposlenosti. Udeleženci seje so

naglasili, da padajo na naš sindikalni očiki, da se zanima predvsem za porast osebnih dohodkov in standarda, ne pokaže pa direktno na to, kako naj podjetja to dosegijo. Večina članov ObSS je bila mnenja, da so nakazani dovolj jasni izhodi v optimalnem izkoriščanju kapacitet, pri katerem so rezultati gospodarjenja najboljši. Že premajhna nezainteresiranost za izračun kapacitet v naših gospodarskih organizacijah in letos izdelani srednjoročni plani razvoja gospodarskih organizacij kažejo, da nekatere naša podjetja tudi v prihodnje ne iščejo izhode v boljšem izkoriščanju kapacitet, niti v preorientaciji proizvodnje. Take razmere so najbolj značilne za podjetja Jelka Rakek, Gaber Stari trg in Center obrti Cerknica. Pri vsem tem pa so ugotovili člani ObSS, da bo zaposlenost v občini do konca leta 1970 porasla le za okoli 200 ljudi, da pa vsako leto konča osemletno šolanje ca. 270 otrok in da bo odhod delovne sile v pokoj v teh letih znatno manjši, kot je bil do sedaj (podaljšana delovna doba).

Pri vsej tej problematiki pa je čutiti premalo prizadevanj občinske skupščine zlasti za perspektivno zaposlovanje, ki lahko pridelje do družbenega problema in premalo prizadevanj s strani samoupravnih organov, da bi svoje srednjoročne programe korigirali na programe, ki bi bili dejansko zrealo prizadevanj, ki jih terja naša reforma.

Na osnovi take problematike je ObSS sprejel naslednje zaključek:

- Gospodarske organizacije naj uvedejo sistematično spremjanje izkoriščanja kapacitet za posamezne oddelke in celotno gospodarsko organizacijo in skušajo dosegči optimalno stopnjo izkoriščanja;

• ObSS predlaga zlasti delavskim svetom Jelke, Gabra in Centeru obrti, da prouče možnosti uvedbe večizmenskega dela v srednjoročnem planu. Pri tem je mišljena modernizacija in reorganizacija delovnih procesov. Na podlagi tega bi se sprostila delovna sila za večizmensko delo, obenem pa bi za polnoizmensko delo lahko zaposlili tudi novo delovno silo;

• ObSS bo skupaj z občinskim odborom SZDL ustanovil društvo inženirjev in tehnikov, katerega osnovna naloga bo strokovna pomoč manjšim organizacijam, ki so kadrovsko najbolj šibka.

Danilo Mlinar

Lansko leto so v Kovinoplastiki Lož prevažali stroje zaradi poplave v novo prizvodno halo v Ložu, letos pa na LIK Brest Cerknica — obrat Marof

Franc Hvala

Volilne konference krajevnih organizacij socialistične zveze

Novi statut SZDL Jugoslavije je prinesel nekatere spremembe organizacijskega značaja, važnejši pa so vsekakor vsebinsko novi odnosi, ki naj v pogojih razvoja družbe samoupravljalcev dejansko dobijo ob vsestranskem prizadevanju članov Socialistične zveze polno veljavno.

Priprave na krajevne konference so potekale od sredine oktobra, zato je pričakovati, da bo vsebina razprav na posameznih konferencah res odraz problemov ljudi s tistega področja. Poleg tega bodo volilne konference krajevnih organizacij SZDL tudi bogata osnova za delo občinske konference Socialistične zveze v prihod-

njem mandatnem obdobju in za razpravo na njem prvem zasedanju v mesecu januarju prihodnjega leta.

Občinski odbor SZDL Cerknica je na plenarni seji dne 14. 12. 1966 sprejel začasen sklep o volitvah članov občinske konference in članov odborov krajevnih konferenc SZDL. Ta začasen sklep bo veljal do sprejetja pravilnika naše organizacije. Občinska konference bo z nadzornim odborom štela 57 članov. Posamezne krajevne konference bodo volile sledče število članov: Begunje 4, Babno polje 2, Cognarje 2, Cerknica 11, Grahovo 6, Nova vas 3, Rakek 11, Ravnik 2, Stari trg 14, Žilice 2.

Na plenarni seji Občinskega odbora SZDL je bila ponovno poudarjena potreba po čim širšem vključevanju ljudi pri reševanju problemov določenega kraja, bila pa je tudi izražena misel, da se ne poslužujemo dovolj raznih oblik dela, ki to omogočajo (zbori volivcev, javne tribune). Kolikor se pa poslužujemo teh oblik dela, nismo vedno dovolj pripravljeni, oziroma niso dnevni redi prilagojeni določenemu kraju in njegovim problemom. Verjetno iz tega izhaja tudi naše »sesčankarstvo«, ki bi ga bilo možno v veliki meri zmanjšati. Z manjšim številom kvalitetnejših zborov bi verjetno odpadel tudi problem udeležbe.

Mnenja in pogledi

Kdo meri proizvodne kapacitete

Občinski sindikalni svet je pred tremi meseci pričel z akcijo o izračunu izkoriščenosti proizvodnih kapacitet v občini. Analiza je začela le večje gospodarske organizacije. Vprašati se moramo: Ali je to res naloga sindikata? Kje so občinski forumi in gospodarski stvari, ki so v prvi vrsti poklicani, da vrše tovrstne analize? Ni morda naloga napak postavljena?

Sindikat skozi svoje analize opo-

zalja gospodarstvo o slabem izkoriščanju proizvodnih kapacitet. Težko je reči, kakšno je izhodišče tega razglabljanja. Ali je to namen opozoriti na racionalnejše in ekonomičnejše gospodarjenje, ali na problem zaposlovanja, ali je to samo posredno opozorilo o neaktivnosti občinske gospodarske politike? Menim, da se niti z enim niti z drugim problemom ne ukvarjam dovolj resno. Zaprišimo se v okvir problemov posamezne gospodarske organizacije in preko njih kot občani ne vidimo. Občinsko problematiko kot celoto smo prepustili času. Govorimo in pišemo kar naprej o vključitvi v mednarodno delitev dela. V občinskem merilu pa se vsem ukvarjam. Kako lahko potem takem zahtevamo in vodimo gospodarsko politiko, o kateri je danes toliko govora v času reforme, se je zdoglo obratno.

Če se ozremo na vsebino analize, potem lahko ugotovimo naslednje:

- metodologija merjenja kapacitet je obravnavana v vsakem podjetju drugače, zato je primerno merljivost podatkov slaba;

- izračun kapacitet je osnovan predvsem na številu zaposlenih, delovnem času — izmenah ter plemeniten z vrednostjo osnovnih sredstev;

- težilo se je prikazati idealno kapacite in na osnovi le-te prikazati nizko stopnjo izkoriščenosti naših proizvodnih kapacitet;

- v analizi je tudi povedano, da so podatki ocenjeni;

- proste slike so nekje upoštevane, drugod jih še niso uvedli;

- čas strojnega dela je sicer prikazan, vendar vprašanje je, koliko je od tega časa produktivnega dela in koliko ne?

- Nikjer ne zapazimo, kakšen je odnos ročno — strojno delo. Često pravimo, da se s številom ljudi tudi povečuje obseg proizvodnje;

- skratka mislim, da bi moral biti omenjen kot zelo važen moment vpliv stopnje izkoriščenosti kapacitet na gibanje stroškov, ki nam dokončno pokaže, pri kateri

stopnji zaposlenosti je lastna cena najnižja oziroma na kateri točki je dosežena optimalna stopnja zaposlenosti (primer nadurno delo, večji odstotek škarta, manjša produktivnost dela, nočno delo, večja poraba električne energije itd.);

— na splošno majhna obrazla-ga vzrok v nizke izkoriščenosti proizvodnih kapacitet;

— pravilen pa je sklep, v katerev se navaja, da proizvodne kapacitete v občini niso polno izkoriščene in da realne stopnje izkoriščenosti kapacitet ni bilo mogoče izmeriti.

Zato mora postati merjenje kapacitet v posameznih gospodarskih organizacijah kot v občini mora biti rezultat kampanjske aktivistične metode, ki se opravi enkrat in še takrat površno.

Menim, da bi se za realno ocenite izmere proizvodnih kapacitet moral poslužiti enotne metode. Osnova za izmero seveda ni v vseh strokah enaka. Drugače bo v industriji, drugače v knetijstvu in gostinstvu. Tako bi v vsaki stroki lahko merili:

Končni rezultat izmere kapacitet v gospodarstvu mora rezultiратi ekonomsko-finansijski uspeh. Ne sme se sicer zavajati dejstvo, da lahko konjunktura na tržišču zamegli izkoriščenost naših kapacitet. Vsekakor pa moramo z izmero kapacitet pričeti resnejše. Zaupati jo moramo tistim, ki jo lahko najbolje izmerijo in opozorijo na probleme. Tako bomo lahko angažirali vse strokovne in politične institucije ter razpravljali realno in pravočasno. V tem primeru bo lahko sindikat bolj učinkovit v svoji akciji in želji, kot je bil tokrat!

Ing. Zmago Novak

Brestove prodajne perspektive za I. 1967

(Nadaljevanje s 3. strani)

Kakšne so torej prodajne perspektive za 1967. leto? V žagarski proizvodnji in predelavi mehkega lesa ni pričakovati povečanja, saj surovina odteka iz tega področja nepredelana in ustvarja narodenini dohodek drugod. Ob tej priliki bi bilo potrebno zapisati: BREST si ni izmisliš sam standarda, niti klasifikacije, BREST je dolžan kupovati po drugih organov postavljenih cenah, tako, kot se je dolžan držati od zveznih organov potrihnenih prodajnih cen. Vse drugo pomeni špekulacijo, zanesljivanje standardov, nepriznavanje cen zveznih organov. Oboje je čista resnica in prav je, da se enkrat tudi to napiše.

Na področju proizvodnje iverk bomo tudi v prihodnji poleg lastne potrebitve dajali iverke drugim tovarnam pohištva, ki rabijo prvo-klasno iverko, lahko zapisemo, najboljšo v Jugoslaviji — to si niso izmisliš na BRESTU — to priznavajo vsi proizvajalci pohištva v Sloveniji in izven nje.

O pohištu je bilo že precej povedanega. Omeniti je treba proizvodnjo glasbenih HI-FI omaric in jedilnih garnitur za ZDA, novih vitrin Irvin in Tristar za katere je pokazan interes doma in v Franciji, vitrine Metka, nove TV omarice, resno pa se razmišlja o opustitvi proizvodnje kavčev, tako kot smo med letom že ukinjali proizvodnjo pisalnih miz. Nadaščevali pa bomo z drugimi manjšimi elementi pohištva. S proizvodnjo stolov in foteljev od danih tipov pa tja do kolonialnih tipov za ZDA, bomo nadaljevali v Martinjaku. Stol Rak za Nemčijo bo poleg stola Sardana postal najmasovnejši izdelek te tovarne.

To je le nekaj na hitro našteth

vrst izdelkov, ki bodo v letu 1967 deležni prodaje na vzhod in zahod Evrope in preko Atlantika.

Upamo, da bo taka prodajna perspektiva realizirana v zadovoljstvu tako potrošnikov, kot proizvajalcev samih.

V okolici Cerkniškega jezera

Prvi vtisi iz šole za starše

Pobuda delavske univerze v Cerknici, da organizira v vseh večjih središčih občine šolo za starše, zasluži prav gotovo vse priznanje. Na ta način omogočimo staršem, ki si to želijo, da se pogledajo v vzgojno vprašanja, da prejmejo od predavateljev širši vpogled v dognanja znanosti, ki proučujejo otroka in njegovo vzgojo. Kadar se torej staši vrnejo v šolske klopi, v »šole za starše«, se ne vračajo kot učenci, ampak kot že izkušeni vzgojitelji, da svojo vzgojno prakso dopolnijo s teoretičnimi spoznanji, da primerjajo svoja stališča s stališči strokovnjakov in da izmenjujo in izpopolnjujo svoje izkušnje in po-

glede.

Prvi vtisi iz letošnjih šol za starše so ugodni, razvesljivi. Doživel sem jih kot predavatelj ob srečanju s starši v Novi vasi, na Rakeku, v Starem trgu in v Cerknici. Nabito polna učilnica v Novi vasi in v Starem trgu, zasedena učilnica v Cerknici, le na Rakeku je bilo prostora vsaj še za 10 slatkoj. V Novi vasi je več kot polovica udeležencev pripravovala z avtobusom, do avtobusa pa imajo nekateri še pol ure hoda! Nekote se mi pri tem vrinja primerjava z Rakekom, kjer v šoli za starše ni bilo nikogar ne z Unca, ne iz Ivanjega sela...

Kot predavatelj lahko ocenim občinstvo kot hvaležno in prijetno. Isti interes združuje zelo peser sestav, od mladih mamic pa vse do babic. Med občinstvom so bili povsod tudi prosvetni delavci. Pri vzgoji nikdar ne veš vsega in ne знаš dovolj, čeprav imaš dolgoletne vzgojne izkušnje ali pedagoško izobrazbo!

Nekaj pa me je po svoje prese netilo in tudi malo prizadelo. De-

litev dela v družinah v srcu Notranjske vztraja na starih tirth: vzgoja je stvar matere in se očeta mnogo ne tiče. Tako bi vsaj sklepalo po tem, da sem srečal v Novi vasi in na Rakeku v šoli za starše samo matere (če izvzamem upravitelje šol kot edine zastopnike »stranke očetov«), v Starem trgu in Cerknici pa le nekaj očetov kot častnih izjem v pojmovanju take delitve dela v družini.

Po predavanjih tokrat ni bilo dolgih razprav. Udeleženci pa so menili, da se bo prava »diskusija« razvila šele doma, ko bo vsakdo prenesel nova spoznanja svojemu zakonskemu drugu. Predavanja imajo torej širši odnev v druži-

nah in zajemajo posredno mnogo širši krog staršev.

Med predlogi staršev naj omenim zlasti tistega, ki so ga sprožili v Cerknici: Ob takih predavanjih starši često spoznajo, da so pri vzgoji marsikaj že zamudili, ker vsega tega niso vedeli že prej. Predavanja družini, o odnosih v družini in vzgoji bi bila zato še posebej potrebna bodočim zakoncem, bodočim očetom in materam. Razen šol za starše bi bila torej potrebna še takoimenovana šola za mlade (šola za življenje) za mladino, zlasti za zrelejšo mladino kot načrtna priprava in usmeritev za zakon in starševstvo.

Prof. JOŽE VALENTINČIČ

Izobraževanje odraslih naj bo smotreno

V procesu ekonomske in družbenе reforme, v času intenzifikacije našega gospodarstva in družbenih služb, stopa čedalje bolj v ospredje potreba po znanju. Potreba po čim večji strokovnosti in družbeni razgledanosti proizvajalcev.

Na raznih razpravah in v analizah smo že velikokrat razpravljali in ugotavljal, da stopnja izobraževalne ravni ali strokovnosti skozi to znanje še zdaleč ne zadosti obstoječim potrebam v delovnih kolektivih na območju občine. Nekateri delovne organizacije, zlasti posamezna podjetja, si prizadavajo, da si pridobjijo na različne načine čim več strokovno usposobljenih kadrov. Nekaterim podjetjem je to v veliki meri že uspelo.

Ena najbolj uspešnih oblik pridobivanja strokovnih kadrov je izobraževanje in usposabljanje že

zaposlenih članov kolektiva. Posamezna podjetja imajo celo dislocirane oddelke rednih šol (Brest) in druge razvite dopisne oblike izobraževanja (Kovinoplastika). Za več podjetij v občini opravlja usluge kar zadeva izobraževanje Delavske univerze Cerknica.

Menim, da je izobraževanje odraslih — zaposlenih zahteva časa in ekonomska nujnost, kajti vsak človek se uči vse življenje, mora pa se učiti, če noče zaostati za časom, dokler je družbeno aktiven.

Ni toliko bistveno, kako si ljudje pridobivajo znanje in kdo ga posreduje, pri tem je važno, da je izobraževanje in usposabljanje racionalno, koristno, tj. v čim krajšem času pridobiti čim več koristnega znanja.

Delavska univerza je specializirana institucija za izobraževanje odraslih, predvsem aktivnega prebivalstva (v delovnem razmerju), ki ima nalogo, da poskrbi za čim več izobraževalnih oblik, na katerih si bodo delovni ljudje pridobili čim več znanja, ki ga rabijo pri delu.

S. M.

Seminar za samoupravne organe in sindikalno vodstvo za podjetje »JELKA« Rakek

V podjetju »Jelka« Rakek se zavedajo nalog, ki jih narekujejo intencije družbene in gospodarske reforme. Zavedajo se, da so odgovorni za izvajanje reforme zlasti samoupravnih organov podjetja. Da bi se člani samoupravnih organov in sindikalnega vodstva seznanili z neposrednimi nalogami, ki jih čakajo v sedanjem obdobju, so se odločili za dvočnevn strnjeno seminar, ki ga je izvedla Delavska univerza Cerknica. Program seminarja je obsegal naslednjo snov: problematika samoupravljanja in njenih funkcij, delitev dohodka, vloga strokovnih služb, tržiče in blagovna menjava, vloga družbeno političnih organizacij v podjetju ter medsebojni odnosi in psihosociološki odnosi v kolektivu.

Seminari se je udeležilo 25 članov kolektiva. Na seminarju so predavali strokovnjaki iz republiškega sindikalnega sveta, iz gospodarske zbornice, ter strokovnjaki iz območja naše občine.

Tako krajše oblike izpopolnjevanja proizvajalca — samoupravljanja na postanejo stalna praksa v vseh delovnih kolektivih. Čim več se bomo izobraževali, tem več bomo znali.

STRLE MILAN

Program šole za starše v sezoni 1966/67

Tematika:

- I. Predšolska doba
- II. Šolska doba in predpuberteta
- III. Puberteta, adolescencija in mladost

I. PREDŠOLSKA DOBA

1. Pomen
Vsebina: — Vpliv predšolske dobe na razvoj človekove osebnosti;
— vzgojni smoter — vsestransko oblikovanje;
— otrokova aktivnost kot važen razvojni faktor;
— vzgojno varstvene ustanove.

Metoda: Splošne traditve, podprtje s konkretnimi primeri.

2. Starši — otrokovi vzgojitelji:

Smoter: Pomembnost predšolske vzgoje.
Vsebina: — družina kot prirodna družbena skupnost;
— odnos med starši in otroki;
— vpliv staršev na otrokov razvoj;

Metoda: Utemeljitev z znanstvenimi dognanjem in konkretnimi primeri.

3. Otrokova igra in druge zaposlitve:

Smoter: Pomen igre pri oblikovanju otrokove osebnosti.
Vsebina: — primerjava med igro in delom;
— potreba po aktivnosti, izživljanju, imitaciji, uveljavljanju;
— odnos staršev do otrokove igre;
— druge oblike zaposlitve.

Metoda: Aplikativna.

4. Razvoj otrokove samostojnosti in delavnosti:

Smoter: Seznaniti starše o pomenu zgodnjega navajanja otrok na dolžnosti.
Vsebina: — pomen delovne vzgoje — odnos do fizičnega dela, vztrajnost;
— značilnosti otrokovega dela;
— upoštevanje načela otrokove zmogljivosti in interesa.

Metoda: Primeri iz življenja.

5. Vzgojne težave in razvojni problemi

Smoter: Opozoriti starše na nekatere napake pri vzgoji.
Vsebina: — znaki plašnosti in strahu;
— preprečevanje strahu;
— otroška laž;

— neubogljivost;

— pomen utrijenega dnevnega režima;

— motnje v psihološkem razvoju;

Metoda: Popoštiti razlagi s primeri iz življenja otrok.

6. Starši in vzgojno varstvene ustanove

Smoter: Opozoriti starše o pomembnosti sodelovanja in medsebojnih obveznosti.
Vsebina: — vloga vzgojno varstvenih ustanov;

— razširjena vloga vzgojno varstvenih ustanov;

— naloga družine v zvezi z otrokovim vstopom v ustanovo.

Metoda: Predavatelj naj se prilagodi sestavu poslušalcev, ter ugotovi katera vprašanja so najbolj pereča.

7. Priprava otroka za vstop v šolo

Smoter: Predavanje naj opozori starše na nevšečnosti in posledice prehitrega vstopa v šolo ali neustrezne priprave.
Vsebina: — določanje otrokove zrelosti za vstop v šolo;

— neprimerne oblike priprave za vstop v šolo;

— posvet z zdravnikom in psihologom v posebnih primerih.

II. ŠOLSKA DOBA IN PREDPUBERTETA

1. Otrokov telesni razvoj

Smoter: Seznaniti starše s posebnostmi otrokovega telesnega razvoja.

Vsebina: — ritem telesnega razvoja;

— pomen osebne higiene in higiene okolja;

— pravilna prehrana;

— red v družini in režim;

— najpogosteja obolenja in telesne okvare;

— pogoj za zdrav duševni razvoj.

Metoda: Razlag na podlagi ugotovitev — še posebej razprava.

2. Otrokov delo v šoli

Smoter: Seznaniti starše z bistvenimi vprašanji dela in učenja.

Vsebina: — šola — otrokov drugi dom;

— zahteve učnega načrta;

— činitelji, ki vplivajo na otrokov učni uspeh;

— odgovornost staršev do svojega šolarja.

3. Kako se je treba učiti

Vsebina: — kako se je treba učiti;

— kako je treba brati;

— pomoč otroku pri posameznih predmetih;

— vpliv duševne in telesne utrujenosti;

— oblike posrednega in neposrednega nadzorstva.

III. PUBERTETA IN MLADOST

1. Telesne spremembe v pubertetu

Smoter: Seznanjanje staršev z zakonitostmi tega razvoja.

Vsebina: — telesni izgled otroka pred puberteto;

— telesne spremembe

— pravilno reagiranje staršev v zvezi s puberteto otrok.

2. Puberteta in vzgoja

Smoter: Seznanjanje staršev o važnosti vzgoje v dobi pubertete.

Vsebina: — spremenjen način in vsebina vzgoje;

— zanimanje staršev za interes svojega pubertetnika;

— reagiranje staršev v krizah in konfliktnih situacijah;

— odnos staršev do mladostnika (priznavanje osebnosti).

Delaška univerza Cerknica želi vsem ljudem srečno in uspešno novo leto.

Izpopolnjujte si svoja izobrazbo pri nas!

Ob 22. decembru smo prejeli: Raport JLA

Dovoli, da se oglastim tudi jaz in samo za hip poslušaj vojaka iz Tvojega stroja.

Slašiš svoj rojstni dan in veselim se tega. S ponosom se lahko spominjam dneva, ko je bila ustanovljena Tvoja prava edinica. Za trenutek dovoli, da se vrnem v tiste čase, ko smo se kot otroci, danes Tvoji vojaki, igrali s čaurami resnično izstreljenih nabojev, izstreljenih z namenom, da prinesejo lepšo bodočnost. Takrat nismo imeli »Mendo«, a tudi ne nikogar, ki bi se zanimal za nas. Spominjam se, ko sem prvič pristostoval paradi Tvojih enot, ter iz neposredne bližine kljal našemu vrhovnemu komandantu... Bila si vedno prva sila, ki si v kakršni kolibki pomagala svojemu narodu — svojemu človeku. Vem, da Tebi ni treba z besedami, temveč z dejanji čestitati, ali vseeno — poslušaj moje besede:

Tebi služim v mestu vrčih poletnih dni, deževne in meglenje jeseni ter ostre zimske burje. Služim zato, da bi se naučil vreči bombo, jurišati, strehati iz topov, da bi bolje branil meje svoje domovine, če bi to sploh bilo kdaj potrebno. In tega sem se tudi naučil, armada. Bodite prepričana, draga armada, da v tem primeru jaz in moji tovariši ne bomo pomislili, če bo treba dati tudi kri...

Armada, to kaj pomeni človek, sem najbolj spoznal kot Tvoj pripadnik. Spoznal sem tudi vse njegove veličine in močne padce, vso njegovo ljubezen in njegove sile. Naučil sem se tudi, da branim človeka, da vem, kaj moram storiti, da bi bili vsi ljudje taki, kakor so vam potreben za naš Danes in naš Jutri.

Cvetje na naših livačah me je učilo nežnosti. Grobovi naših herojev so me naučili, da spoštujem to cvetje, ki raste iz njihovih neumrljivih upov in pričakovanj. Te misli so sc urešnicile Tvoje in moje želje, armada.

Sedaj sem uvidel, da sem se prevaril, misleč, da bom kot vojak bliže Tvojemu srcu, a dalje od Tvojih rok, s katerimi čuvaš naše skupne pridobitve, naše meje, našo svobodo, čuvaš naš duh in spoznanje še ne poznanih resnic. Jaz in vsi smo vedno v srcu domovine, prsti na njenih rokah in sen v njeneh sanjah.

In ko bodo moji tovariši artiljerji iz Bežanijskega pobočja izstrelili častno salvo in z ognjemetom pordečili beograjsko nebo v čast Tvojemu rojstnemu dnevu, bom tudi jaz v duhu prisoten na tem centralnem slavju.

Naj Ti bo srečen rojstni dan, draga armada.

Vojak JURE SALEHAR

Dolenje jezero

Poplave prizadele tudi Loško

Zadnje poplave so zaradi obilnih padavin prizadele veliko škodo tudi prebivalcem Loške doline, posebno pa podjetju »Kovinoplastika« Lož.

V nedeljo 4. decembra popoldan je voda toliko narasla, da je pokrila požiralnik »Golobina« v

Danah, nakar je voda udarila nazaj, poplavila ogromne površine, polja in travnike ter v dolžini okoli 300 m in višini poldrugega metra poplavila glavno cesto Raklek—Prezid pri Pudobu. Voda je poplavila ravno tam, kjer ima »Kovinoplastika« obrat orodjar-

Tečaj italijanskega jezika

V decembru se je pričel začetni tečaj italijanskega jezika, ki ga obiskuje 20 slušateljev. Tečaj bo trajal do spomladis enkrat tedensko po tri ure.

Zanimivo je, da je zanimanje prav za učenje italijanskega jezika dokaj veliko. Zlasti se je zanimanje povečalo v zadnjih letih, kar je posledica dobrih odnosov s sosedno Italijo. Menim, da lahko to zanimanje ocenimo kot pozitivno, saj bo učenje italijančine naših občanov prav gotovo vplivalo

na pospeševanje turizma na našem območju. Škoda je le, da tečaja ne obiskujejo gostinski delavci in delavci, ki delajo na področju turizma, saj bi bila prav njim osnova znanja italijančine nujno potrebna. Zanimivo je, da tečaj obiskujejo ljudje z zadovoljivo izobrazbo, saj jih je veliko s srednjo in celo višjo izobrazbo.

Na tečaju predava profesor Jošip Pavlica iz Postojne.

S. M.

Novice iz krajevne skupnosti Grahovo

Območje Krajevne skupnosti Grahovo ni ravno tako majhno, saj obsega osem naselij in ima 1.500 občanov, od tega jih je 1000 volivcev. V novejšem času tudi občani naselja OTOK razmišljajo, da bi se povezali v Krajevno skupnost Grahovo, ker njihovi otroci obiskujejo osnovno šolo v Grahovem.

Kraj GRAHOVO, ki ima sedež osnovne šole, spada med največje naselje saj ima 103 stanovanjske hiše. Dolgoletna želja občanov po temeljiti obnovni šole se je v letu 1966 vendarle urešnila. Obnova je trajala več let, šolsko poslopje ima sedaj vse potrebe prostore za nemoten šolski pouk. Učno osebje pa si še prizadeva za izpolnitve potrebe opreme, ki naj pripomore k boljšemu dvigu učnih uspehov v posameznih razredih osemletke. Tovarna BREST v Martinjaku je prispevala za izpopolnitve učil nad 2.000 N din, za učenje, ki ostanejo pod varstvom šole popoldne, prispeva tovarna dnevno toplo hrano po znižani ceni. Iz Anglie bo dobila tovarna Brest nov kombinirani univerzalni strojček za obdelavo vseh faz lesa in ga podarila šoli Grahovo.

Delež občinske skupščine in Krajevne skupnosti za obnovo šolskega poslopja ter gradnjo stanovanjskega bloka za učno osebje znaša skupaj 55.000.000 S din. K obnovi šolskega poslopja so prispevali tudi občani in sicer z dovozom 363 m³ peska.

V letu 1968 bodo proslavili 100-letnico obstoja Grahovske šole. S tem pa ni rečeno, da potreb okrog šole ni več. V letu 1967 ima Kra-

jevna skupnost v programu uredit őkološkega poslopja, kanalizacijo, dvorišče, šolsko igrišče, ki bi se ga lahko posluževali tudi predšolski otroci.

Na dvorišču šolskega poslopja pripravljajo člani Zveze združenja borcev NOV postavitev priernega spomenika z napisu padlih partizanov, žrtv fašizma v internaciji in vaščanov, ki so postalni žrtve nemškega letalskega napada na Grahovsko vas l. 1943.

Da bi bilo središče vasi Grahovo lepše, pripravlja Kmetijska zadruga Cerknica premestitev javne mestečke tehnice, ki je sedaj ob cesti II. reda, k zadružnemu domu. Tehnika na križišču, poleg tega še ob soli, res ni na primerenem kraju in promet predstavlja tudi nevarnost v prometu za šolske otroke, kot za odrasle.

Samopostrežna trgovina v Modičevi hiši je tudi pridobitev naselja Grahovo, prav tako trgovske poslovalnice in gostišča v Žerovnici. To je bila tudi želja občanov obeh vasi. K poživitvi turizma v Grahovem je poskrbel znani bivši gostilničar Jaka OGRINC, ki je spet odpral gostinski lokal. V Bločicah ima primerno urejeno gostišče tudi Anton MODIC, da ne govorimo o znani gostilni na Bloški polici pri RIGLERJU in MODICU.

V letu 1967 je pričakovati, da bodo odprla vrata urejenega gostišča s prenočišči in trgovske poslovalnice. Trgovsko podjetje SKOCJAN na Gornjem jezeru Tu so naravne lepote, pričetek Cerkniškega jezera, ki jih radi obiskujejo domači in tuji ribiči, lovci in drugi ljubitelji prirode.

V Martinjaku, kjer ima obrat tovarna Brest, ki zaposluje nad 300 delavcev, po večini domačinov, so trije delavci zgradili nove hiše, eden pa jo še dokončuje. Tudi v Grahovem sta zrasli dve novi hiši, v zaselku GORIŠICE pa se pojavljajo VIKENDI.

Za napredkom ne zaostajajo občani LIPSENJA. Dogovorili so se za vodovod in zbirajo samoprispevki. Z gradnjo vodovoda pa so že pričeli in nameravajo odpreti vodovodne pipe že spomladis 1967.

— Tudi občani BLOČIC se pripravljajo k gradnji svojega vodovoda. Vodni strokovnjak iz Ljubljane

ljane jim izdeluje projekt in predračun. Izvršeni ogled izvira studenca potrjuje dober pogoj za vodovod na črpališni sistem.

Občani GRAHOVEGA pa se ne morejo spriznati, z odločitvijo glede oskrbe vodovodom. Ko je šlo za to, kdo naj vzdržuje vodovod, so se 100 % udeležili zborna volivcev in zahtevali še v naprej pravico, da vodovod vzdržuje sami. Menili so, da je protizakonit odlok občinske skupščine, ki ga je brez soglasja volivcev sprejela, da vodovode v občini upravlja občinsko komunalno podjetje »Vodna skupnost« Cerknica. V letu 1967 se Grahovčani pripravljajo obnoviti del vodovodnega omrežja s sredstvi, ki jih imajo zbrana že več let. Kdo ima prav, občinska skupščina, ali občani Grahovega gleda upravljanja vodovoda, bodo lahko odločili le sodni organi.

V Martinjaku povzroča občanom preglavico zastareli vodovod, ki nima pogojev za montažo požarnih hidrantov in pa kanalizacija. Nič manj pereče vprašanje ni tudi s potokom Martinjščica, ki zaradi preraslega grmičevanja nima prostega odtoka vode in zato pripravlja poljsko pot na Cerkniško jezero. Deroča voda iz Slivnice prav tako nanaša material na cesto II. reda in zaliva stanovanjske hiše.

Po vseh naseljih se občani pogovarjajo o popravilu poljskih in gozdnih cest. Krajevna skupnost Grahovo pa nima sredstev v te namene, občinska skupščina je namenila v letu 1966 le 500.000 starih dinarjev.

Zbor občanov v Žerovnici je novembra 1966 razpravljal o slabih električnih razsvetljavih. Tok postaja vsako leto slabši, v večernih urah ni skoro več mogoče poslušati radijskih poročil, motnje so pri gospodarskih strojih. Občani so sprejeli sklep uvesti samoprispevki za gradnjo transformatorja in sicer vsako gospodarstvo po pol m³ lesa. Od Elektro Ljubljana-okolica občani Žerovnice pričakujejo, da bo z gradnjo pričelo takoj spomladis 1967.

Jaka Silc

Važna novica za novo leto 1967

V decembru so popisali vse odjemalce vode cerkniško-rakovškega vodovoda. Pri popisu so se vsi odjemalci pritoževali nad slabo in nezdravo vodo iz tega vodovoda. Voda ni več primerna za gospodinstva. Na dnu posode, v kateri je nalita ta voda iz pipe, se že v nekaj urah nabere plast umazanju, na vrhu vode pa je opaziti

križarjenje drobnih glivic. V omrežju vodovoda, dolgem nad 32 km in s 5 km hišnih priključkov, se pretaka voda iz potoka Cerknišča že v 4. leto in nič čudnega, če se opažajo v posodah nastrežene vode gnisne reči. Zdrava čista voda studenčnica pod Slivnico pa se razliva naokrog le zaradi tega, ker dimenzija omrežja ne more sprejeti vso količino vode. Drugega izhoda ni kot zamenjati iz izvira navzdol do Cerkniškega rezervoarja vse cevi z večjo dimenzijo, dobre cevi pa uporabiti v nižini. Skratka, potrebno je vse omrežje obnoviti.

Nad 90 % občinov vodovode je za to, da se z obnovo vodovoda čim prej prične. Odjemalci so pripravljeni prispavati sredstva v raznih oblikah, s prostovoljnimi delom, z določenim % od neto osebnih dohodkov in katastrskega dohodka, v enakem znesku na osebo, ne glede na količino porabljene vode.

Komisija za obnovo vodovoda pri Skupščini občine Cerknica razpolaga s podatki, da zasebni in družbeni sektor potrebuje vodne lahko zbereta skupaj v 5 letih 400.000.000 S din. Ta vsota pa zadoštuje za popolno obnovitev vsega vodovodnega omrežja. Na samoprispevki zasebnega sektorja odpade 36 %, na družbeni sektor pa 64 %.

Za katero obliko se bodo odločili je stvar zborna volivcev.

S. J.

dolino

primerih vdrila voda v kletne prostore. Vsekakor bi bilo potrebno v bodoče rešiti vprašanje odprtosti vode pri »Golobinu« v Danah, kajti lahko se pripeti, da bodo poplave še hujše.

S. B.

Zelite, da vas dobro postrežemo. Potem se zglasite pri nas. Gostom nudimo kvalitetna domaća jedila in pijače.

V novem letu 1967 pa želimo občanom Postojne, Logatca in Cerknici veliko delovnih uspehov in sodelovanja.

GOSTILNA JOŽE PAHOR
PLANINA

Lojze Perko — Notranjem za novo leto: Rdeči cvet

Kdo ne pozna šumenja gozdov, tistih temnih tajanstvenih smrek, ki se dvigajo počasno s košatimi vejami? Kdo še ni hodil pod temi desetimi pahljačami in po mehki mahovini, čez katero prekoči sem pa tja ljubka veverica in blisko vito šine v mogočne krošnje dreves?

Gozdovi na Notranjskem poboj svojo večno pesem. Kadar v Javorniku »bojni« ali »poje«, pravijo, da bo slabo vreme. Vsi se ozirajo na vrhove tega mogočnega hriba, ki kot venec leži ob uzavaru Nanosa — vse tja do črtnih vrhov Snežnika. O, Snežnik, z belim obrazom, vedno molčecim, s planinskim cvetjem porasli očak, koliko spominov me veže nate! Vsi partizani, vsi borci, ki so prelivali

»Lojze, boš moj dobri sinko? Na Bločice pojdeš danes. Tam boš vprašal vaškega ranocelnika, slišala sem, da je že mnogim ljudem pomagal v stiski. Dal ti bo polhove masti ter olja.«

»Bom, mama,« sem težko prikimal. Vedel sem, da jo že mnogo let mučijo rane na nogah. V Loški dolini takrat še ni bilo zdravnika. Tako sem jo nedolgo za tem s petimi dinarji in kosom kruha v žepu odhlačal mimo šole proti Bločicam. Pot se je vila med zorečim žitom, čez loške njive, mimo glavne ceste čez »gric kapelico« in dalje... Na levi strani doline se je pred Podložem dvigala Križna gora, ki je pestovala Sv. Ane, majhno naselje, ki je mezikalo v sosednji Ľož, kot bi

svoje srce. Pred menoj se je nenašla odprla zelena jasa in na njej sem prvič videl dve srni. Joj, kakšna radost me je objela. Začel sem kričati »hu ta ta, hu ta ta hu ta ta« in tolkel z rokami, kot sem slišal gonjače, ko so šli s Korletom na lov. Preplašene srne so zbežale v goščavo, jaz pa za njimi, toda o srnah ni bilo nobenega sledu več.

Visoko nad menoj se je prizibal kragulj in z glasnim vriščem so ga začele obletavati vrane. Sedeč na mahu sem dolgo zrl kvišku, opazoval ples, dokler ni kragulj odplovil nad gozdove Cerkniškega jezera.

Na nebuh se je dvigal ogromen svit oblak, za njim vse temnejši in težji. Truden sem se zleknil pod drevo in si potisnil klobuk čez obraz...

Potem sem hitel, hitel, neizmereno hitel. V zraku čez temno hribovje, nad vasicami je vodila moja pot. Prešel sem Križno goro in se oziral na zemljo, kjer se je vila struga jezera kot srebrna nit in se izgubljala daleč pod modro goro. Zadaj je stala vas, v kateri je bil čudodelni zdravnik. Videl sem ga vsega častiljivega na prahu hiše. V rokah je držal srebrno kupo z mazilom in me kljal: »Hit, fant, sonce je že nizko, glej — zdravilo imam za twojo mamom!«

»Počakaj, dobri doktor, počakaj, polno pest cekinov ti dam, samo daj mi zdravilo za mater.« Stegovale sem roke — glasen grom me je prebudil. Zajokal sem.

Bil sem pod košato smreko, ki me je ščitila od plohe, vendar sem od drevesa do drevesa iskal zavjetja. Stisnilo me je v srcu: mama — polhova mast — Bločice!

Tulil sem, sam samcat v gozdu, in iskal poti. Moral sem tčavati dolgo po gošči, saj se je nebo že zdavnaj zjokalo in gozd je postal temnejši.

Zaslišal me je oglar, ki je delal kopo v hribu. Prijel me je za roko in me popeljal na stezo, ki je vodila proti domu. Bežal sem, strah me je bilo. Domov, samo domov, sem še žezel. Zadeval sem ob grče in kamenje, padal na kolena in hlipal v umazane roke. Tako sem se v miraku znašel med njivami pred vasjo.

Pri Kolajevih so v hiši že prižgali luč. Mati me je čakala na prahu. Nič nisem mogel izdavit iz grla. Videla je moj od solza in prsti umazani obraz. Stal sem, osramočen pred njo. Polem je odšla; vrnila se je z belim ovojem in kupico olja. Ko mi je povijala razbite palce na nogah, sem sklonil glavo. Nežno je segla v moj moker žep — in v njeni roki je ostal zmečkan cvet gozdne lilei.

kri za svobodo naše zemlje, so se povzpeli v twoje visave. Kdo ne pozna tebe, mogočnega kralja Loške doline in vasic pod tvojim širnim plastičem, na katere noč in dan motri twoje oko.

V eni izmed teh vasic, v sredini doline, je bil moj dom. Prav sredi vasi, tako, da ni bilo treba daleč pobegniti čez Kropinovo dvořišče na bližnji hrib Ulako, ali pa po »ulcah« na gmajno med brinje, osat in grmovje. Najtežje se je bilo izmazniti iz kuhinje v vežo. To je bila pač umetnost, kajti po šoli je mati zvesto pazila, da do delam nalogo! Tako sem nekega dne pripravljal pobeg na Ulako. Tam je bil domenjen naš fantovski sestanek.

Malarjevi fantje, Kolajev Tone, Kropin Žan, brat Ivič in gruča manjših fantalinov. To je bila druština, vedno pripravljenja na vsa junastva, od nastavljanja zank šojam, do razbijanja šip po vasi. Danes so nam poglavariji zaupali, da bodo streliči. Naredili so sami pravo pravcato puško iz stare železne cevi in kosa lesa z zarjavelim petelinom. Vse te čare od zank do puške in smodnika so imeli spravljene v leseni bajti Kolajeve ograde. »To bo dogodek!« sem si mislil in srce mi je razbijalo ob misli nač.

Potisnil sem klobuk, na katerem je vedno tičala roža ali kurje pero, na oči. Izmužil sem se iz kuhinje na hodnik. Še korak — dva, pa bom zunaj. Poslednje stopinje so mi zustale, pred menoj sem zaledal mamo. Bila je silno žalostna; prijela me je za roko in romala sva nazaj pred ognjiščem. Čutil sem, da me obliva rdečica. Mimo mame je sedla na stol. Se vedno je držala mojo roko v svoji raskavi dlani. Dvignila mi je klobuk iz oči in videl sem, da je bleda.

hotelo reči: »Glej, jaz sem večja, pri meni sonce dolgo vasuje. Lerezvaline tvojega gradu me hčemo dosegel!« Hitel sem bosopet čez te rebri, dokler me ni zajel gozd, ki se je bohotil ob strmini in se raztezal vse tja do Sv. Stefana pred Žirovnico.

Znašel sem se v čudovitem paradižu dreves. Ogromne skale, poraste z mahom, pod njimi temne, deseteveje, ki so me opajale, da sem jih božal. Pozabil sem na Bločice. Podil veverice iz drevesa na drevo, živil gal in kljal po hosti, da je odmevalo daleč po hribu. Jata divjih golobov je preletela odprtino neba. Vznemirjene ptice so začele letati z veje na vejo. Vzdramil sem to pesem, ki je kipela v pekoče sonce. Trgal sem pisane mušnice in jih metal stran, zapletal se v visoko pravot, nabiral rdeče gozdne lilei in jih zvesto nosil s seboj. Gozd me je vabil vedno z večjo močjo v

Vsi, ki so tisti večer leta 1942. na Silvestrov večer pričakovali novo leto, vsi tisti, ki so trpeli pod jarmom fašističnega terorja, doma in na tujem so si v novem letu žeeli le zmago in svobodo. Zato so nam v veliko upanje bili le partizani, da bi čimprej pregnali sovražnika iz naše zaslužnjene domovine.

Tisto leto pa nam je prineslo velike uspehe s kapitulacijo Italije. Številni partizanski boji s sovražnikom so se ponavljali iz dneva v dan. To je bilo ne samo z Nemci in belo gardo, temveč tudi s četniki in ustashi, ki so postajali vedno hujši zločinci. Misel na dedka Mraza v tistih časih je zamenjala le misel na boj, na partizane, ki je ostala v dnu duše in zaskrbljenosti. Toda posebno še zato, ker je bila huda zima in sneg velik. Po tem snegu sta mimo hiše št. 56 v Bukovici pri Babnem polju prigazila dva partizana. V domačem zvoniku je odbila točno osem ura večer, ko je rahlo potrskalo na vrata. Mati, ki se je sklanjala pri peči in kurila v veži, je prisluhnila, teda je ravno vzela iz peči majhen hlebek ječmenovega kruha, v njem je bilo malo zabele...

Nato je stopila k vratom in strahoma odprla. Iz goste teme sta se izluščili dve zasneženi postavi. Sprva jih ni prepoznala, ko pa sta po tihu povedala, kdo sta, ju je povabila, naj stopita v vežo. Šla sta v sobico, kjer je bila toplo zakurjena peč, da sta se ogrela, saj sta bila vso premražena in ozebla. Bil je Mazi in Blok, ki je imel zmrzljene noge, da jih ni čutil, saj je imel le z žico zvezane čevlje. V njih pa polno snega. Njegov tovaris je bil glede tega na boljšem, imel je nove čevlje, v borbi jih je sezul italijanskemu vojaku. Bila sta kurirja, ki sta nosila pošto iz Hrvatske v Slovenijo mimo številnih postojank. Dolga pot je bila za njima, zato se jima je prileglo malo počitka. Toda pot, ki je bila težava, je bilo treba nadaljevati. Ko sta se odpocila in najedla, sta se spet po tihu poslovila. Ko sta šla, čeravno je bil kurir Mazi bos, je morala pošta naprej, do svojega cilja. Po tistem dnevu ga ni bilo več, ker je padel, kje, mi ni znano. Tisti Silvestrov večer pa mi je živo ostal v spominu, kakšno je bilo Silvestrovovanje v vojnem času.

MARIJA ŽNIDARŠIČ

Novoletni pomenki o tem in onem

MLADE IN STARE ČAROVNICE

- Se preden začnem s temi pomenki, majhno opravičilo: naj vsaj zdaj ne zamerijo tisti, ki bodo v teh pomenkih tako ali drugače prizadeti. Saj res, saj je novo leto, poslavljamo se od starega, boste rekli in mora dodati: »Tedaj pa odpusti-mo greh, tudi piscu tega prispevka...«

Pa nikar ne mislite, da bom spet začel s tisto, kako so si cerki iznajdljivci privoščili precej neslano šalo na račun šoferja cerkiških rešilcev, ko so ga v Rakov Škocjan poklicali le zavoljo tega, da bi se pripeljali domov. Kaj hočemo, niso imeli drugega prevoznega sredstva. In lahko rečemo, da so se dobro znašli.

Znašli pa so se tudi naši »novinarji«. Brž so hoteli poročati o tem dogodku vsem slovenskim časopisom, pa tudi beografski Ekspress politiki. Verjetno se tisti teden na občini ni zgodilo nič primernjejšega, kot to, da je krivce kaznoval sodnik za prekrške!

No pa kot sem že rekel: brez zamere.

Nekaj neprijetnega sem se zdaj spomnil, kar pa moramo nujno zapisati.

Pred nedavnim ali pa te dni, kot navadno zapišemo novinarji, je sedela v bifeju gostinsko-trgovskega podjetja Skocjan skupina cerkiških obrtnikov. Precej so ga že dali na zob. Na zob pa smo ga dali tudi mi, ki smo sedeli v drugi sobi. Tudi drugi so sedeli pa ga niso dali toliko na zob. Marveč so gledali le obrtnike in nas »novinarje«, koliko ga »prenesemo«. Po pravici povem, kar dosti.

Naenkrat pa v drugi sobi zaslišimo žvenket kozarcev. Zaslišali so ga tudi drugi. Reagirali pa smo mi. Toda ta reakcija po pravici povedano, se ni splačala. Splačala se ni zavoljo tega, ker so žvenket kozarcev povzročili cerkiški obrtniki. Kolega jih je hotel fotografirati. Pa le za šalo. Oni pa so to vzeli zares. In komaj smo odnesli pete. Onesli pa so jih tudi obrtniki. Mi smo se še vrnili čez

teden dni. Eden izmed obrtnikov pa še zdaj ne upa več v bife. Dovolj naj bo o tem.

Lojzeta Perka, našega akademskoga slikarja gotovo vse poznate. »Pridite kaj na obisk,« nam je rekel ondan. »Pa ne brez litra...« je še pristavljal.

Asfaltiran cesta res ne pelje do njegovega ateljeja. Tja se da priti le po travniku. Pa če ni blata, tudi s »fičkom«. Zelo prijetno je pri Lojzetu. Vedno ga kdo običe žije v nikoli mu ni dolgčas. Dolgčas pa ni bilo tudi nam, ker nam je take pripovedoval, da smo se skoraj za trebuhe držali. Sem si mislil, ko bi jih le mogel prav tako zapisati, kot jih Lojze pripoveduje, pa tudi čuti. Rad ima to notranjsko zemljo. Veliko ve počudati o ljudeh, kot morda noben drug Notranjc.

Tole zapiši, mi je rekel:

»Moj bivši profesor je srečal gospo... imena nikar ne zapiši... Ta ga je z začudenjem povprašala, zakaj se še ni oženil, ko pa je že v letih. Več kaj ji je odgovoril...«

»Kaj...?«

»Da se zato ni oženil, ker je bil cepljen proti kozam...«

»Povej, če ni dobra.«

»Odlična...!!!«

»Ali pa tāle,« je nadaljeval Lojze.

»Gospod Perko, me ondan vpraša ženica, kje pa ste dobili model za čarovnico, ki ste jih nartisali v planinskem domu na Slivnici...?«

»Veste kje, sem ji odgovoril, v Cerknici, kjer je dosti mladih in starih čarovnic.«

Z Lojzetom Perkom smo še in kramljali in se smeiali. Tudi teje aknelkdotti:

»Mati, imate kakšen jajček?« je vprašal Lojze v neki vasici na Notranjskem.

»Seveda. Glih eden je. Pa še gorak, mu je mamica odgovorila.

»Po čem pa je,« je vprašal Lojze.

»Ne vem,« mu je spet mamca odgovorila.

»Nate zanj petdeset dinarjev...«

»Nak, so po devetdeset,« ga je brž popravila mama..

»Posrečeni so Notranjci in dobri ljudje,« pravi Lojze Perko. »Vedno se jim lahko nasmejš, saj vedo povedati marsikatero. Predvsem pa so mi všeč, ker so tako pristni, vsaj tiste, ki živijo tod okoli mene...«

Lojze bi kar naprej govoril o Notranjcih. Nafrage pa jih upodablia v svojih skicirkah. Tudi v gostilni, če priložnost nanese.

Nekateri, precej ta glavni v naši občini, nam očitajo, da novice za naš Glas Notranjske pobiramo na cesti.

Joj, zakaj raje ne rečejo, da jih pobiramo v gostilni, kot smo tole, ki nam jo je povedal Jože Skuk, načelnik za šolstvo v občini:

»Kajpak se je vse to zgodilo še pred vojno, ko je starejši možakar prišel v trgovino. Prijazna trgovka mu je ponudila, naj kup radijski sprejemnik. Veste, radio je bil takrat še redkost...«

»Seveda bom kupil radio,« je odgovoril možakar, ampak takšnegra, ki govoril resnico.«

Milan Živkovič

Silvestrov večer

Mimogrede s Stancem Rutarjem, vratarjem Tovarne pohištva v Martinjaku

Vratarska služba je odgovoren posel

Do 23. aprila lanskega leta, točneje do pet minut pred enajsto tega dne, Stane Rutar nikoli ni pomisil, da se bo moral posloviti od tovaršev, ki so skupaj z njim delali pri tračnih žagah v razrezu hladovine.

Toda dovolj je bil trenutek neprevidnosti, njegovi levici je spodrsnilo in ...

»Ob tri prste na levici sem bil,« se spominja Stane Rutar, zdaj vratar v Tovarni pohištva Martinjak. »Moram reči, da se na novem delovnem mestu dobro počutim, čeprav bi raje ostal tam, kjer sem bil poprej. Ampak kaj se hoče, če pa ne gre... Rekel pa bi, da mi je moj novi poklic najbolj všeč zato, ker konec koncev opravljam odgovorno delo, saj je treba čuvati tovarno pred nepoklicnimi nepridipravi in pred ognjem. Če bi še malo več zaslužil, bi pa sploh bilo imenitno, ker drugače delo ni težko, oziroma naporno. Vem pa, da kar moram biti zadovoljen s svojimi 50 ali 52 juri, kolikor jih dobivam na mesec, če pa najbolj pridni delavci zaslužijo okoli 70 tisoč na mesec. Smo pač vsi plačani po učinku in ob Novem letu si želim, da bi proizvodnji dobro šlo, da bi še mi pomožni bolje odrezali!«

Tisto, kar mi je bilo pri Stancu Rutarju najbolj všeč, je bilo to, da kljub vsemu ostaja življenski, da stvari jemlje takšne kot so. In ko ga povprašam po kakšnem zanimivem doživljaju, se nasmehne in pravi:

»Zgodilo se mi je, da sem ponoči zasačil nekega delavca, ki ga je imel malo preveč pod kapo, pa je skozi tovarno iskal bližnjico do doma... Kaj takega se vsakomur lahko zgodi, pa sem mu pokazal pravo pot do doma, da mu ni bilo treba še enkrat plezati čez ograjo...«

-mG

2 funta za balon

Rafael Mlakar, član Lovskega društva Iga vas, je navdušen lovec in ljubitelj narave, ki uporabi vsak trenutek svojega prostega časa, da se s puško na ramu poda v prostu naravo, kjer se, kakor pravi, najbolje počuti in se umiri. Dne 8. septembra pa je naletel na nekaj, kar ne spada v lovski revir, pa je le zbudilo njegovo pozornost. Bil je navaden balonček, kakšnega kdaj kupi otrokom za igračo. Ta pa je bil izpuščen v drugi namen. Na njem je bila privezana karta s tiskanimi navodili za najditelja balončka. Bil je izpuščen iz West Love Hill, okraj Cornwall, Anglija. Rafael se je odločil, da odpošlje karto in sporočilo o njegovih najdbi na dani naslov. Bilo je določenih 5 malih nagrad za najditelje balončkov: prva 10, druga 5 in tri po 2 funta sterlingov. Nič ni bilo pojasnjeno o pogojih za nagrade, pa skoraj gotovo je pri tem odločilna daljava najdenega balončka. Dasi je bil Rafael že prepri-

čan, da je imel s tisto pošiljatvijo le prazno delo, je nepričakovano dne 19. novembra iz Anglije prejel obvestilo, da je njegov najdeni balonček med petimi zmagovalci in da naj v kratkem pričakuje po banki v njegovem okraju izplačan znesek v vrednosti 2

funtov sterlingov, z zahvalo za sodelovanje in z upanjem, da se še nadalje dobro zabava z lovom.

Podpisani je bil W. G. Ridley, blagajnik nogometnega kluba Love Hill.

Vencelj Palčič
Iga vas

Odločanje o zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč

Kako je bil komplikiran postopek za odločanje v zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč, objavljenem v Uradnem listu SFRJ št. 52/58, dovolj jasno dejstvo, da je bil dosedaj pristojen za odločanje o nerešenih pritož-

bah in opozorilih proti odločbam komisij za nacionalizacijo (seveda vseh stopenjskih) le Zvezni sekretariat za finance v Beogradu. Takšno stanje je namreč ustvarila do nedavnega veljavna »Uredba o spremembah Uredbe o postopku za izvedbo nacionalizacije najemnih zgradb in gradbenih zemljišč, objavljenem v Uradnem listu SFRJ št. 1/65.«

In ko se je spričo tega pristojnosti ožih družbeno političnih skupnosti (predvsem občin) v teh zadevah ogledala le v prejemanju vlog državljanov in odstopanjem teh omenjenih instanc (oz. citiranemu Zveznemu upravnemu organu), je namreč ne dolgo od tega oddelek za upravne spore pri Vrhovnem sodišču Jugoslavije zavzel stališče, oz. pravno mnenje, katero se med drugim glasi: »Po uveljavitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o splošnem upravnem postopku se stvarna pristojnost za odločanje o nerešenih pritožbah in opozorilih proti odločbam komisij za nacionalizacijo najemnih zgradb in gradbenih zemljišč določa po predpisih zakona o splošnem upravnem postopku, ne pa po uredbi o spremembah uredbe o po-

stopku za izvedbo nacionalizacije najemnih zgradb in gradbenih zemljišč.«

Iz tega je torej zaključiti, da je pristojen odločati v zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč upravni organ, tiste družbeno politične skupnosti, v kateri je s pravnomočno odločbo končan postopek nacionalizacije, ali, da to še bolj konkretiziram, primera zaradi: če je eventualni nacionalizacijski postopek končan že z odločbo komisije za nacionalizacijo pri bivšem ObLO, je v tem primeru pristojen (če npr. gre za obnovitveni predlog) upravni organ skupščine občine, pristojen za imovinsko pravne zadeve, oz. Republiški sekretariat za pravosodje in čeblo upravo (če gre npr. za pritožbo vloženo proti odločbi občinske nacionalizacijske komisije).

Ko sem se odločil za ta članek, sem predvsem imel namen, da seznamim s tem širši krog državljanov naše občine in zaradi tega naj na koncu omenim še to, da je vsako eventualno zahtevo v zadevah po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč nasloviti (pri tem

mislim vsekakor na naše občane) na oddelek za splošne zadeve in družbene službe — imovinsko pravni referent, ker jih bo ta ali reševal, ali pa odstopil pristojnemu upravnemu organu druge družbeno-politične skupnosti — odvisno že od vsake konkretno zadeve.

Dojčilo Batić
referent imov. pravne službe Sob
Cerknica

ANKETA MED ČLANI ZVEZE KOMUNISTOV

V decembru je občinski komite ZK napravil med vsemi svojimi člani anketo o metodah dela, reorganizaciji v Zvezi komunistov, nekaterih problemih in tudi o kadrovskih vprašanjih. Pretežni del članov je na anketo vprašanja odgovoril, nekateri pa so pokazali neresen odnos in anketnih pol niso vrnili. Rezultati, ki jih je dala anketa, bodo koristili občinskemu komiteju in vsem komisijam, ki pripravljajo nove oblike delovanja članov zveze v občini.

Poljski kožic, ki jim dela družbo še s slamo napolnjen zajoji meh, bo dovolj samo za dve kučni

Ribiči ne drže križem rok

»Cerkniško jezero, naša najboljgatejša voda, nam je tudi letos, ker ni popolnoma presahnila, nudila polno užitka pri športnem ribolovu« je v uvodnih besedah spregovoril na občnem zboru 98 članske ribiške družine iz Cerknici njen predsednik Franc Mekina. Mislim, da se je s tem dovolj jasno izrazil, da ni mikavost našega svetovno znanega Cerkniškega jezera samo v presihanju, temveč da je njegov čar tudi v bogastvu ribjega živilja, ki pogojuje predvsem možnost razprtite turističnega ribolova.

Uvodoma je treba povedati, da je Cerkniško jezero, katerega oblica hrane preživlja ščuke, linje, klene, menjke in rake, razdeljeno na dva dela: na gornji del, ki je v upravljanju Zavoda za ribištvo iz Ljubljane in doljni del jezera z Zadnjim krajem, kjer gospodari ribiška družina iz Cerknice. Taka svojstvena razdelitev z dvema gospodarjem je prav gotovo ekonomsko nevzdržna in bi morala občinska skupščina čimprej izreči svojo besedo.

Cerkniška ribiška družina gospodari razen z Obrhom v Loški dolini, in omenjenega predela jezera z vsemi vodami na teritoriju občine.

Vsi podatki, ki jih bom naveljal, se nanašajo izključno na vode, s katerimi gospodari ribiška družina iz Cerknice in so bili obravnavani na občnem zboru družine, ki je bil 11. decembra v Cerknici.

Prav gotovo je zelo razveseljiv podatek, da je bilo letos klub tricratnemu delnemu usihjanju jezera in slab drsti ščuk, ki je bila posledica upadanja nivoja vode, izdanih 255 enodnevnih turističnih dovolilnic, kar je za 120 dovolilnic več kot lani. 44 enodnevni ribolovni dovolilnic je bilo izdanih inozemskih turistom,

ki so lovili predvsem v potoku Rak. Družina je sredi letosnjega leta določila potok Rak za komercialno vodo in v ta namen odložila ščuke in klene ter vložila vanj 200 kg postrvi — šaren.

Na ekonomsko bazo postavljeni ribolov v Raku je že letos povrnil polovico stroškov, ki jih je imela družina s tem vlaganjem. Ceno dnevne dovolilnice (dovoljuje ulov treh postrvir) za lov v Raku so določili za domače turiste 2000 in za inozemske goste 4000 S din.

Žal na občnem zboru niso mogli še ugotoviti število ulovljenih rib s strani članov ribiške družine, medtem ko so ugotovili, da je družina prodala potrošnikom 355 kilogramov rib ali kar 250 kg več kot leta 1965.

Kot vsako leto so tudi letos nopravili člani družine največ napak pri reševanju rib. Napakete so bile posledice slabe discipline. Letos je bilo rešenih 1000 lanskoletnih mladič, ki so jih prenesli v vodo, ki ne usihajo. Organizacija reševanja bo v bodoče urejena, saj so letos nabavili dve mreži stavnici, s katerima bodo skušali poloviti ribe pred usahnitvijo jezera 2200 mladič potočne postri dolžine 10 do 20 cm je letos vložila družina tudi v Cerkniški potok.

In kakšni so plani družine za prihodnje leto? Predvsem so pogojeni s finančnimi sredstvi, ki pa za prihodnje leto še niso v celoti znana. Letosnjih dohodki družine so znašali 2,356.000 S din. Preciznejšo ugotovitev in razdelitev sredstev bo pripravil upravni odbor družine na začetku prihodnjega leta. Pa vendar je iz zaključkov občnega zbora moč razbrati dejavnost družine v letu 1967, ki se je letos povečala za 14 novih članov.

Naj naštejem le bistvene naloge družine v letu 1967:

- dograditev jezu v Rešetu na jezeru, ki bo omogočal vodo skozi celo leto,
- vložitev 1000 mladič krapov v Cerkniško jezero, ki nudi za razplod te vrste rib ugodne pogoje,
- vložitev 2000 mladič potočne postri v potok Cerknišče,
- vložitev rib (linjev) v jezero na Volčjem,
- nabava dveh novih čolnov za športni in turistični ribolov,
- graditev jezu v Dolenji vasi,
- graditev pragov v potoku Rak itd.

Priznati moramo, da naloge niso majhne in da bo njihova realizacija pomenila pomemben korak naprej v razvoju turizma v tem predelu Notranjske.

Danilo Mlinar

V soboto 12. novembra nas je nenadoma presenetila debela snežna odeja ponoči padlega snega. Na sliki: Zasnežena pokrajina na Blokha

JOŽETA NI VEČ MED NAMI

V nedeljo 27. novembra so tovarniške sirenje v Martinjaku in Cerknici zapele otočno posem kot pozdrav na zadnji poti dolgoletnega delavca in galskega podčastnika OTONIČAR JOŽETA, člana kolektiva Tovarne pohištva Martinjak.

V 35. letu starosti mu je zahrbna bolezni naglo prekinila nit življenja.

Kot sin naprednih staršev je že v zgodnjih mladosti ostal brez njih. Ceravno mlad je že kot pionir po svojih močeh pomagal za cilje NOV. Tako po končani vojni v 14 letu starosti se je zaposilil v takratni tovarni v Martinjaku, ki je še bila privatna lastnina. Kolektivu je bil zvest do zadnjega dne. Kar težko je verjeti, da ga ni več med nami. Vedno nasmejan in pripravljen na pogovor z vsakomur, je bil priljubljen med svojimi sotovarišči in delavci.

Ravno tak bo stal za vedno v našem spominu.

Bošt

KAJ BO...?

Starega Kovača poslednja pot je bila končana. Točeče pritrkavanje zvonov je počasi zamiralo med železnišnimi križi. Tone in Ivan sta le še poravnala pri vencih trakove, ki jih je obrnil veter in odhitela za pogrebci. Tenak dež se je jek siliti iz megle.

»Ne bo sile,« ju je pozdravil sosed Jakob in briral oroseni klobuk v rokav.

»Ata je pa kar na hitro stisnilo — naj v miru počiva! Pretegnil se je, ko se je pri sedmih križih sam gnal na gruntu. Še na pomlad sem mu prigovarjal: »Daj no, Kovač, kaj bi tako garal! Saj je že ranjko požrl grun, pa naj še tebe? Toliko obdelaj, da ne boš lačen, drugo pa zaledini.« Pa je zamahnil z roko: »E bo že šlo. Saj samo do jeseni, ko se vrne Tone iz Nemčije. Potem se bo oženil, otroci bodo pri hiši — jaz bom pa izpregel. Samo še za pesterno bom. Da bi zdaj opustil? Nak, Kovačev sin ne bo začel na ledini. Tako je govoril — naj ti bo lahka zemlja, Kovač!«

Tone in Ivan sta poslušala in sem pa tja prikimala. Jakob je spet obriral klobuk, pljunil v grapo in nadaljeval: »Pa saj smo vse iz enega testa. Vsaka zaplata nam je priračena k srcu —

zemlja ne more brez nas, mi pa brez nje ne.« Potrepljal je Toneta po rameni:

»Ej, blagor gospodarju, ki pride na tak grunt kot ti! Sama ravnina pa vse na kupu. Ivan te pa tudi ne bo drl za delež, poznam ga. Takole suhega mesa in nekaj vina mu boš zapeljal v mesto, pa bo, mar ne?« — »Nič ne bo iz tega, boter!« je vzduhnil Ivan. »Tone noče ostati doma. Kmet da že ne bo, pravi, če je lahko gospod. Slajši mu je tuj črn kruh kot beli doma. Jaz pa, kaj bi, že od mladega sem v mestu. Prodali bomo, boter, prodali.«

V mraku je obvisel molk. Pospešili so korake, čeprav se jim je ždela zemlja, ki se je lepila na čevlje, težja od svinca. Le klobuka se je s prsti dotaknil stari Jakob, ko je zavil proti domu. S praga se je ozrl na Kovačijo. Mrvilo so bolščale zapahnjene duri za mladima Kovačema, ki sta kar mimo zavila v gostilno. Na majhnih oknih se je utrinjal dež... Jakobu se je zdelo, da stoltna Kovačija joče. Nekje globoko v srcu, ki je bila vanj priračena vsaka zaplata, jebole ključalo: »In potem, ko mene poneso tja gori pod križ, kaj bo?«

JANJA KASTELIC

Študentje cerkniške občine zmagovalci turnirja v košarki in namiznem tenisu

V počastitev Dneva republike, 29. novembra, je Klub notranjskih študentov iz Cerknice organiziral v Novi vasi turnir v košarki in namiznem tenisu. Boji za naslove najboljših v obeh športnih panogah so bili v dvorani TVD Partizan Nova vas. Ob tem si je, mimogrede povedano, marsikdo od tekmovalcev zaželel, da bi bila ta velika dvorana, katero se lahko uporablja skoraj za vse športne panoge, v Cerknici, kjer je problem glede športnih objektov še najbolj pereč. Res škoda, da se dvorana v Novi vasi, razen za potrebe šolske telovadbe, tako malo uporablja. Toda pustimo sedaj tako imenovan zgredeno v nenačrtno politiko gradenj športnih prostorov pred nekaj leti in se raje vrnimo k našemu turnirju.

Tekmovanja v košarki so se udeležili tri ekipe in sicer: Cerknica, Stari trg in ekipa klubov notranjskih študentov s področja občine Cerknica, sestavljena iz študentov, ki sicer igrajo za ekipe: Cerknica (4 tekmovalci), Rakek (2), Starega trga (1 igralec v ekipi študentov).

STUDENT : STARI TRG
32 : 45 (23 : 18)

Student: Obreza 8, Korošec 1, Urbas T. 11, Sesar, Telič, Benčina 12, Novak.

Stari trg: Truden 11, Intihar 14, Mlakar 16, Levec, Juvančič, Furiani 4, Žnidaršič, Vrhovec.

Pričakovanja, da študentje ne bodo mogli resno ogroziti zmage uigrane ekipe Starega trga so se popolnoma uresničila še v zadnjih minutah srečanja, ko so bili študentje popolnoma zmedeni. Neugranost kar je obvezan spremjeval vsake ekipe, sestavljene iz igralcev različnih klubov, je tudi tu opravila svoje. Vendar so študentje skoraj celo tekmo vodili in prav v odločilnih trenutkih »izgubili glavo«.

STUDENT : CERKNICA
33 : 18 (15 : 8)

Student: Urbas I., Obreza I. 10, Korošec 8, Telič, Lesar 11, Benčina 2, Novak 2.

Cerknica: Urbas II. 4, Razdrih 4, Petrovčič 6, Obreza II., Ris 4, Popek.

Drugi nastop študentov je bil mnogo boljši. Dejstvo, da je bilo jedro ekipe sestavljeno sedaj iz študentov iz Cerknice, ki so bili med seboj še najbolj uigrani, je bilo odločilno za poraz njihovega matičnega kluba — Cerknice in za osvojitev prvega mesta.

Ne glede na rezultat, pa ekipa Cerknice ni igrala tako podrejene vloge, kajti poraz je bil predvsem rezultat njihovega slabega meta-nista na koš.

CERKNICA : STARI TRG
44 : 27 (21 : 13)

Cerknica: Razdrih 6, Petrovčič 8, Obreza II. 4, Urbas II. 18, Ris, Popek 8.

Stari trg: Truden 4, Intihar 10, Levec, Mlakar 4, Furlani 6, Juvančič 1, Žnidaršič 2, Vrhovec.

Odlična igra je Cerkničanom prinesla tudi prvo zmago, kajti bili so boljši od nasprotnika, to-krat tako v metanju na koš, kot tudi po samem načinu igre.

Značilno za vsa srečanja je bilo občutno nihanje moštva v formi od tekme do tekme, saj so prav vse ekipe enkrat odpovedale in so zaradi tega imele vsaka po eno zmago in en poraz in se je zato upošteval pri končni razvrstitvi količink danih in prejetih košev.

Lestvica:

Student (Cerkn.)	2 1 0 1 65 : 63 2
Cerknica	2 1 0 1 62 : 60 2
Stari trg	2 1 0 1 72 : 76 2

Istočasno pa so potekale tudi borbe študentov, ekipe JNA Velike Bloke in igralcev Starega trga v namiznem tenisu. Uspehu študentov v košarki so se pridružili tudi člani njihove namiznoteniške ekipe, ki je v postavi: Urbas Tone, Kranjc Žarko, Benčina Janez osvojili prvo mesto. Študentje so premagali oba svoja nasprotnika z enakim rezultatom 2 : 1. Drugo mesto si je priborila ekipa Starega trga še po zmagi nad vojaki z Velikih Blok. Tudi tu je bil dosežen rezultat 2 : 1.

Lestvica:

Student (Cerkn.)	2 2 0 4 : 2 4
Stari trg	2 1 1 3 : 3 2
JNA Velike Bl.	2 0 2 2 : 4 0

JANEZ TELIČ

Cerknica — Tabor. Po črno-beli razglednici, ki jo je pred kratkim založilo agilno Turistično društvo Cerknica

Začetki telesne vzgoje so v šoli in ŠŠD

Pionirske delo za doseglo uspehov na telesno-vzgojnem področju naj opravijo šole in šolska športna društva. Nekaj misli o tem nam pove razgovor s tovarišem Slavkom Hrenom.

— Tovariš Hren, ali mi lahko zaupaš, kaj te je navdalo, da si organiziral šolsko športno društvo?

— Na šoli Rakek poučujem telesno vzgojo drugo leto. Opazoval sem učence pri redni telovadbi in ko sem videl njihov tekmovalni polet, sem menil, da bi bilo dobro dati temu tekmovalnemu duhu

nekaj organizacijsko obliko. Nasel sem jo v ŠŠD.

— Kdaj pa je bilo ustanovljeno to društvo?

— Letos v začetku šolskega leta.

— Kakšen program ima društvo za letošnjo tekmovalno sezono?

— Naš program smo že začeli uresničevati. Vključili smo se v notranjsko ligo košarke, v kateri so vključene ŠŠD Borovnica, Vrhnik I. in II., ŠŠD Mladost Dol. Logatec in ŠŠD Tahor Žiri. Jesensko kolo v košarki smo že odigrali z vsemi naštetimi društvami.

— In kakšni so bili rezultati tega prvega kola?

— Čeprav smo komaj leta začeli z intenzivnim delom, sem z doseženimi rezultati kar zadovoljen. Poudariti moram, da so nekatere ŠŠD — kot npr. ŠŠD Ivana Čankarja z Vrhniko in Tabor Žiri igrali v republiškem merilu in da so Žirovci celo prvaki Gorjenske. Tudi druga društva imajo za seboj lepo tradicijo. Mi pa smo bili začetniki. Zaključni izid v točkah zgleda takole:

Zenska ekipa:
1. Borovnica — Rakek 18:4
2. Logatec — Rakek 11:17
3. Vrhnik I. — Rakek 18:13
4. Vrhnik II. — Rakek 21:11
5. Žiri — Rakek 39:8

Moška ekipa:
1. Borovnica — Rakek 29:12
2. Logatec — Rakek 54:23
3. Vrhnik I. — Rakek 23:13
4. Vrhnik II. — Rakek 71:13
5. Žiri — Rakek 59:12

V tem kolu smo — razen z Logatem — bili mi gostje in smo torej vsa tekmovalanja odigrali na tujih igriščih. Pri spomladanskem kolu pa bomo vse tekme odigrali doma, kar bo verjetno pozitivno vplivalo na naše tekmovalce in končne rezultate. Končno moram reči, da sedaj vadimo redno telesno in se pripravljamo na spomladanska srečanja. V načrtu imamo tudi košarkarski turnir, ki bi ga izvedli na pomlad z učenci osnovnih šol v občini Cerknica.

— Ali imate morda še kakšno drugo panogo športa v programu?

— Da, v zimskih počitnicah bomo organizirali smučarski tečaj za začetnike in nadaljevalni tečaj za člane, ki so bili na snegu že v preteklem letu. Priprave za ta tečaj so že v teku. Izmed pionirjev na šoli je že 48 prijavljencev.

— In kakšne so tvoje želje?

— Želim, da bi se naši ligi priključile vse populne osemletke v naši občini, saj bi le takrat liga nosila pravo ime.

Suligoj M.
Šolsko športno društvo

Skupina članov šolskega športnega društva Rakek

KAKO EVIDENTIRATI GOSTE?

Na željo naših občanov, ki izdajajo tujске sobe dajemo informacijo po vprašanju evidentiranja gostov.

Seveda, preden se soba začne izdajati je potrebno zaprositi za ustrezno dovoljenje Svet za gospodarstvo SOB Cerknica, oziroma Oddelek za gospodarstvo in finance SOB Cerknica. Istočasno pa se lahko zglasite na Oddelku za notranje zadeve SOB Cerknica (starša šola), kjer vam bodo dali vse potrebne informacije in kjer lahko tudi nabavite obrazce za evidenco gostov.

Neevidentiranje gostov, tudi pomajkljivo evidentiranje, je prekršek, ki je kazniv po sodniku za prekrške. Nekateri so takšne kazni že plačali.

V izogib nepotrebnim stroškom prosimo, da se zgornjega navodila pridržujete.

Turistična zveza Cerknica

METKO — poznate!
SARDAN — poznate!
TV VITRINO — poznate!

Ali poznate tudi

MOJCO — MILENO — TRISTAN
FLORIDO (na sliki) — IRVIN — RAKA

To so naši novi proizvodi in prepričani smo, da boste kot kupec z njimi nadvse zadovoljni

Ob tej priložnosti sprejmite naše najprisrčnejše čestitke in voščila k novem letu 1967

KOVINOPLASTIKA LOŽ

Delovni kolektiv
»Kovinoplastike« Lož želi v letu 1967 vsem občanom in poslovnim partnerjem veliko uspeha in medsebojnega sodelovanja

Prometno podjetje

SAP Ljubljana

želi vsem občanom in poslovnim prijateljem uspešno leto 1967, obenem pa še naprej priporoča svoje usluge

Splošno gradbeno podjetje GRADIŠČE CERKNICA

želi uspešno poslovno leto 1967 svojim poslovnim partnerjem in občanom

Izvaja vse vrste nizkih in visokih gradenj, gradi stanovanja za trg. Proizvaja in prodaja cementne izdelke, vzdržuje ceste IV. reda in gospodari s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini.

Občanom želi uspešno in srečno novo leto 1967 in priporoča svoje usluge

Kolektiv
Center obrti
Cerknica

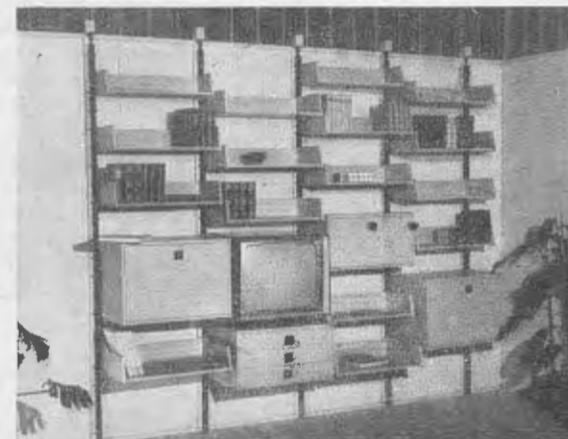
Delovni kolektiv

»JELKA« Rakek

s svojimi poslovnimi enotami na Uncu in v Begunjah

čestita občanom in poslovnim partnerjem uspeha polno leto 1967

Priporoča, da se prepričate o kvalitetah naših proizvodov, ki jih izdelujemo po naročilu

Kmetijska zadruga Cerknica

s svojimi delovnimi enotami:

lastna kmetijska proizvodnja, sodelovanje s privavnimi kmetijskimi proizvajalci, mlin-pekarna, mesnice in destilarna,

čestita vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem uspešno novo leto 1967

Vsem občanom, poslovnim partnerjem in cenjenim odjemalcem

čestitamo srečno in uspeha polno novo leto 1967 in se priporočamo

LESNA INDUSTRIJA STARI TRG — LOŠKA DOLINA

Občanom in cenjenim gostom priporočamo lastne domače specialitete, obenem pa želimo srečno in uspešno novo leto 1967.

Gostilna Gnezda, Unec

Vsem občanom želimo srečno in uspešno novo leto 1967

Kinopodjetje Cerknica

Občanom našega območja v letu 1967 mnogo delovnih uspehov in sodelovanja želi

Svet krajevne skupnosti GRAHOVO

Našim stalnim in občasnim gostom želimo srečno novo leto in se še naprej priporočamo

Gostilna Rigler, Bloška polica

Gostinsko podjetje Cerknica
želi cenjenim gostom in delovnim ljudem srečno in uspeha polno leto 1967

Spoštovanim gostom se priporočamo za obisk, obenem pa želimo veselo in uspešno novo leto 1967

Gostilna »Pri Ljubi«, Bloška polica

Gostom in občanom želimo srečno in uspehov polno leto 1967

Gostilna Modic Bločice

Gostom in občanom želimo uspeha polno leto 1967

Gostilna »Pri Lužarju«, Nova vas

V letu 1967 želimo svojim gostom in občanom veliko sreče in zadovoljstva in še naprej priporočamo svoje usluge

Gostilna Modic, Graovo

Vsem poklicnim tovarišem želijo srečno vožnjo v letu 1967

Šoferji LIK Brest Cerknica

Vsem občanom, odjemalcem, potrošnikom in poslovnim partnerjem čestitamo s svojimi poslovnimi enotami uspešno leto 1967

Trgovsko podjetje ŠKOCJAN

Delovni kolektiv
VODNA SKUPNOST CERKNICA

Želi občanom srečno in uspešno leto 1967

Delovnim ljudem naše občine želimo v letu 1967 obilo uspehov

ELEKTROŽAGA Nova vas

Srečno novo leto vam želi in se priporoča

Fotograf
Jože Žnidaršič
Cerknica

Občanom in cenjenim strankam želi srečno in uspeha polno leto 1967 in se priporoča

Avtomehanik JOŽE BAVDEK
Cerknica

Poslovnim partnerjem in poklicnim tovarišem želim v letu 1967 mnogo uspehov

Avtoprevoznik Ludvik Mulec Rakek

Delavsko-uslužbenška restavracija »Brest« Cerknica
čestita svojim gostom v Cerknici, Martinjaku in Starem trgu in vsem občanom srečno leto 1967

Cenjenim strankam in občanom čestita srečno novo leto 1967 in priporoča svoje kvalitetne usluge

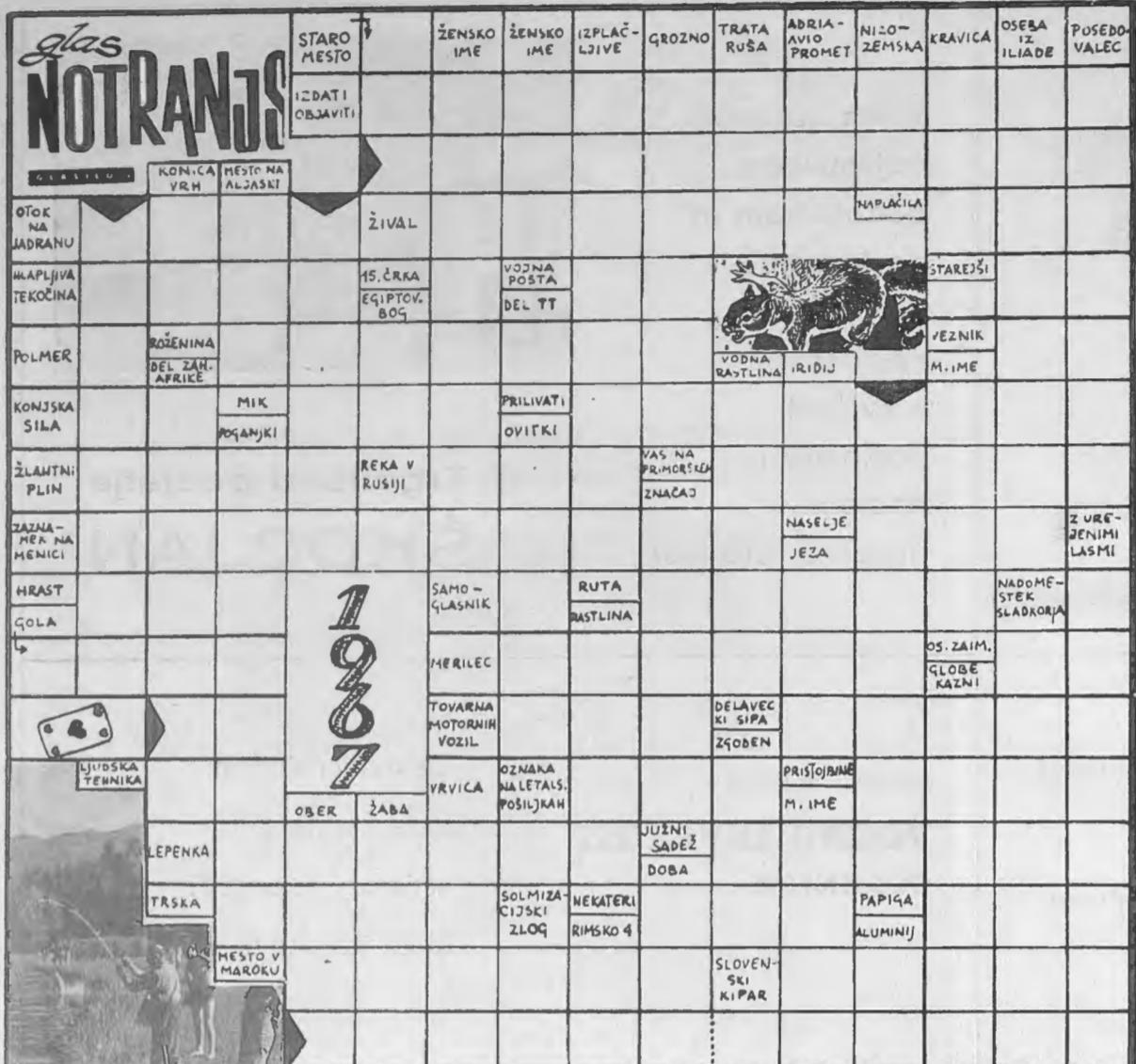
Frizerski salon Maks Turšič
Cerknica

Poslovnim partnerjem, občanom in sotovarišem želi uspešno leto 1967

Avtoprevoznik Leon Grom, Rakek

Gostilna BONAČ, Begunje

želi gostom in občanom uspešno in srečno novo leto 1967 in se priporoča.

Tako je bilo letos...

Polharji naši, kapljice prijatelji mili na ves glas so se po časopisu raztrobili, tudi po radiu je bilo slišati, presneto, sprašo našo, ob polharske strasti prevzeto. In tukaj resnice kanček »lovske« še, nahrabniki so bili lažji za nazaj grede.

Tako, ko telefon v Škocjanu so dobili, so se pijani hotelski gostje »pošali« — rešilca iz Cerknice so naplahtali in za ta »podvig« tud' že plačali.

Iz Cerknice do Jezera res daleč ni, pa kaj, ko se popotnemu človeku zdi, da so tu vse lukanje cestne zbrane — ceste se izogibajo menda še vrane. Pa kaj, ko bi bila cesta lukanjasta samo, tu še ena je nesreča, lukanje imajo daleč dno.

Avtobusov iz dneva v dan je več, a SAP in GORICA mislita menda, da odveč vsak avtobus po sedmi zvečer bi bil, ki iz Cerknice bi proti Rakeku zavil.

Kaj z Jezerom cerkiškim bodo naredili čas bi bil, da bi se že odločili, vsi tisti odgovorni može, ki zato jom občinska vera gre.

Da bo kelnarca nova, to je res lepo — kaj bo tako kar iz leta v leto šlo, so Unčani vti v skrbah, pa saj pozimi res ni treba dveh. Postrežba tudi sedaj je odlična, pa čeprav manjka ena gospodinčina.

Cerkniška »Delikatesa« je kuhinjo dobila brž se je iz rakovškega bifeja krama preselila in cerkiško opremo dobili so nazaj — bo zato kaj več prometa, ali kaj?

O rotaciji so tudi na Slivnici prebrali, pa so upravnika zamenjali saj prejšnji bil je gori dolga leta — sedaj prišel je fant, odšla je teta...

Gostilno so na Bločicah obnovili, potem pršiča so zaklali, in dobili ravno tisti veseli večer v vas občinske može — tu je, dober glas!

Na Rakeku je par »brezdomcev« zaprosilo za lokacijo, pa jo še ni dobilo — zmeni se nihče ne za nje, le v Cerknici vse po maslu gre!

Tabla, nekdaj postrani pri klubski sobi, zdaj sama in na tleh kot v puščavi Gobi leži in nemo prosi usmiljeno roko, da zopet jo nazaj (morda) vtrdila bo.

Na Rakeku mož zbira stvari stare od drobnarij vse do pra-pra omare zato prispevaj kaj še ti občan, da muzej bo prej zagledal beli dan — to spomenik bo notranjske kulture pa čeprav bodo vmes avstrijske stenske ure.

Samopostrežba izum modernega je časa, pa se najde na Rakeku tudi takša »klasa«, ki raje več vzame kakor plača — (med njimi ni nobenega berača).

Sedem ura zvečer, železniška postaja, ni za dekleta lepše je podoba raja, za Prešerna »zgubljenih« tol'ko ur ni kot jih mladež tu prebdi, to je rakovška edina promenada — tako vsaj mislijo Tatjana, Joža, Nada.

Plačal je velike dnarje rakovški čevljari, da so mu zrihtali nov privatniški lokal, pa je prišel od Gostinstva velik mož češ, sedaj pa še nam plačal boš, ne izgovarjaj se, to je naša last — čevljari spremenili le drovarnice je strast — Vzdihne mož in oče, ta čevljari kje, le kje dobil bom denar?

Rakovška res nesrečna je mladina nima ničesar, seveda, razen kina, ki pa je tud' poglavje zase — filmi vedno so najslabše klase, enkrat ni toka, drugič operaterja' dobro, da so našli v dvorani šoferja, da šli so iskat ga na dom — In jezni glasovi — v kino šel več ne bom!

Ko je glasbena šola (v domu) nastopala, so se zamajala tla majava, dol; v lukanju hitro so zdrveli vti, ki so na odru kaj opravka imeli. Tam, na dnu, glaski nežni so cítili, pa tudi dirigent ostal zvest je trhli dili.

Precej pogoste so mopedov tatvine, motorji začeli delat so skomine — nekdo se je razumel tud' v mopedu prestave, ki bil je last nekdanjega moža postave. Ujeta »ptičica« vsaka drugače pojte, a vsaka sraka ve: »Pusti, kar ni tvoje.«

Na koncu pa, kakov se v decembri reče, veliko, veliko zdravja in pa sreče v novem letu, če niste pa prestari, da bi vam prinesel kaj v košari dedek Mraz z dolgo belo brado, vam vsem skupoj želi

MILAVEC LADO

Telovadba in »telovadba«

Rakek ima za seboj dolgoletno telesnovzgojno tradicijo skorajda v vseh panogah telesnovzgojne dejavnosti in športa. Za seboj ima tudi precej uspehl tekmovanj in nastopov. Prav zaradi aktivnosti telesnovzgojnega društva »Partizan« in še posebej s spoznanjem, da se mora mladi rod harmonično razvijati, so Rakovčani nesebično pomagali pri urediti lepe, svetle in sodobne telovadnice, pomagali nabaviti rekvizite in opremo. Pravno lastništvo nad telovadnicami je bilo poverjeno šoli Rakek. Šola je s tem prevzela tudi celotno režijo. Telesnovzgojno društvo Partizan je gost v tej telovadnici. Si-

Obveščevalec

KINO CERKNUCA

PROGRAM FILMOV ZA MESEC JANUAR

1.—2. ameriški barvni TOM JONES, 3. jugoslovanski LUCIJA, 5. francoski NORO MORJE, 7. ameriški barvni FLANDRIJSKI PES, 8. ameriški barvni ČAST ODPADNIKA, 12. francoski VRELA ULICA, 14. jugoslovanski DRUGA STRAN MEDALJE, 15. francoski barvni FANTOMAS, 19. ameriški SVETIŠČE GREHA, 21. ameriški barvni UPORNIK BREZ RAZLOGA, 22. ameriški barvni ONA IN NJENI MOŽJE, 26. češki ATENTAT, 28. ameriški barvni LEGENDA O VOLKU, 29. italijanski barvni INVAZIJA VIKINGOV.

Predstave so vsak četrtek in soboto ob 19.30, ob nedeljah ob 16. in 19.30.

KINO RAKEK

PROGRAM FILMOV ZA MESEC JANUAR

1.—2. ameriški barvni VELIKAN IZ RODOSA, 7.—8. italijanski LJUBEZEN V STOCKHOLMU, 14.—15. francoski NABAB, 28.—29. ameriški barvni PTIČI.

Predstave so v soboto ob 19.30 in v nedeljo ob 17. uri.

KINO STAR TRG PRI LOŽU SPORED FILMOV ZA MESEC JANUAR 1967

4. francoski VZGOJA SRCA, 7. in 8. nemški WINETOUI II. del, 11. poljski POTNICA, 15. italijanski LOCITEV PO ITALIJANSKO, 18. angleški ČAS BREZ USMIJENJA, 21. in 22. italijanski UBIJALEC, 25. francoski LJUBKA LAŽNIVKA, 22. in 29. domaći POD ISTIM NEBOM.

PREDSTAVE: V sredo in v soboto ob 19. uri in v nedeljo ob 15. in 19. uri.

VABLJENI

ZAHVALA

ob bridki izgubi našega nepozabnega

JOŽETA OTONIČARJA

izrekamo iskreno zahvalo vsem prijateljem, znancem, članom gasilskega društva Martinjak, Žerovnica in Cerniova, sindikalni podružnici TP Martinjak, Šega Matija za poslovni govor in vsem drugim, ki so ga pospremili na zadnji poti, da rovali vence in izrekli sožalje.

Zahvaljujoča družina Zrimšek

glas NOTRANJSKE

GLASILO ŽELI ODCINE CERKNUCA

Izhaja mesečno — Izdaja Občinski odbor SZDL Cerknica — Urejuju uredniški odbor: Slavko Berglez, Danilo Milnar, Janez Logar, Mihael Mišič, Srečo Lončar, Janez Obreza, Milan Strle, Peter Kovšca, Slavko Tornič, Štefan Bogovčič, Ing. Božidar Rajčevič, Slave Kočev, Stanko Janež, Srečo Krasovec, Milan Govekar in Milan Živković — Glavnin in odgovorni urednik: Danimir Mazi — Tehnični urednik: Danilo Domajnko (Delavska enotnost) — Naslov uredništva in uprave:

»Glas Notranjske«, Obč. odbor SZDL Cerknica — Žiro račun: NB Rakek, 5051-678-108 — Letna naročnina je 6 N. Din (600 starih dinarjev), posamezni izvod 50 par (50 S. din) — Za tujino 1 USA \$ — Tiska tiskarna Učnih delavnic Zavoda za slušno in govorno prizadete v Ljubljani

Od večinljajočih prete vseh ustreje je do bolj zborav vezanblem zborav jih v v de jah, občinske srečanje, mesto vali. Drži se čeprav mora zborav born niso pet nini in imajo ra te lje volil stavljanje.

Poniki ki jih ščina, vati

Suligoj M.